

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ
ΤΗ 11 ΜΑΪΟΥ 1974

ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟΝ

ΑΡΙΘΜΟΣ ΦΥΛΛΟΥ
127

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΟΝ ΔΙΑΤΑΓΜΑ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 404

Περί τροποποιήσεως και συμπληρώσεως της περί του Ταμείου Συντάξεως Αυτοκινητιστών νομοθεσίας

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

Προτάσει του 'Ημετέρου 'Υπουργικού Συμβουλίου, αποφασίσαμεν και διατάσσομεν :

"Αρθρον 1.

Εισαγωγική διάταξις.

Τò δυνάμει του άρθρου 49 του Νόμου 4841/1930 «περί αυτοκινήτων, κυκλοφορίας αὐτῶν καὶ ὑποχρεώσεως τῶν ὁδηγῶν» καὶ τοῦ άρθρου 50 τοῦ Νόμου 6033/1934 «περί κυρώσεως τοῦ Ν.Δ. τῆς 22 'Ιουλίου 1933 «περί τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τῆς περί αυτοκινήτων ἐν γένει καὶ τοῦ Τ.Π. Ι.Α.Α. κειμένης Νομοθεσίας», συσταθὲν καὶ λειτουργοῦν Ταμεῖον Συντάξεων Αυτοκινητιστῶν (Τ.Σ.Α.) ἀποτελεῖ Νομικὸν Πρόσωπον Δημοσίου Δικαίου ἐδρεῦον ἐν Ἀθήναις καὶ ὑπαγόμενον εἰς τὴν ἐποπτεῖαν καὶ τὸν ἐλεγχον τοῦ 'Υπουργείου Κοινωνικῶν 'Υπηρεσιῶν.

Σκοπὸς τοῦ Ταμείου εἶναι ἡ ἀσφάλισις τῶν ἐν τοῖς ἔργοις 2 - 4 τοῦ παρόντος ἀναφερομένων προσώπων διὰ τὴν περίπτωσιν ἀναπηρίας, γήρατος καὶ θανάτου κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος.

"Αρθρον 2.

Πρόσωπα ὑπαγόμενα εἰς τὴν ἀσφάλισιν.

1. Εἰς τὴν ἀσφάλισιν τοῦ Τ.Σ.Α. ὑπάγονται ὑποχρεωτικῶς καὶ αὐτοδικαίως :

α. Τὰ πρόσωπα τὰ ὅποια κατέχουν ἐπαγγελματικὴν ἄδειαν ἰκανότητος ὁδηγοῦ αυτοκινήτου, ἐκδοθεῖσαν ὑπὸ τῶν ἀρμοδίων Ἑλληνικῶν Ἀρχῶν καὶ παρέχουν κατὰ κύριον ἐπάγγελμα ἐντὸς τῶν ὁρίων τῆς Χώρας ἐξηρητημένην ἐργασίαν ὁδηγοῦ αυτοκινήτου δημοσίας ἢ ἰδιωτικῆς χρήσεως ἐναντι ἀμοιβῆς, ὡς τοιαύτης νοουμένης καὶ τῆς μισθώσεως αυτοκινήτου, ἐπὶ ποσοστοῖς ἢ κατὰ χιλιομετρικὴν ἀπόστασιν.

Εἰς τὴν κατὰ τ' ἀνωτέρω ἀσφάλισιν περιλαμβάνονται καὶ οἱ παρέχοντες ἐργασίαν ὁδηγοῦ εἰς τὸ Δημόσιον, Δήμους ἢ Κοινότητας καὶ Νομικὰ Πρόσωπα Δημοσίου Δικαίου ἐπὶ σχέσει ἐξηρητημένης ἐργασίας ἰδιωτικοῦ δικαίου ἢ καὶ δημοσίου δικαίου, ἐφ' ὅσον ὁ χρόνος τῆς τοιαύτης ἐργασίας δὲν ὑπολο-

γίζεται ὡς συντάξιμος κατὰ τὰς διατάξεις τῆς ἰσχυούσης ἐκάστοτε συνταξιοδοτικῆς νομοθεσίας διὰ τὸ προσωπικὸν τοῦ Δημοσίου, τοῦ Δήμου ἢ τῆς Κοινότητος ἢ τοῦ Ν.Π.Δ.Δ. παρὰ τῷ ὅποιῳ ὑπηρετοῦν.

'Η ἔννοια τοῦ κυρίου ἐπαγγέλματος δὲν ἀποκλείει τὴν ἀσφάλισιν προσώπων μὲ μειωμένην ἀπασχόλησιν ὁδηγοῦ ἐφ' ὅσον δὲν ἔχουν ἄλλην κυρίαν πηγὴν βιοπορισμοῦ.

'Επὶ δυσχεροῦς διακρίσεως ἐξηρητημένης ἢ μὴ ἐργασίας ἢ τοῦ κυρίου ἢ μὴ ἐπαγγέλματος ὁδηγοῦ τινός, οὗτος θεωρεῖται ὡς ὑπαγόμενος εἰς τὴν ἀσφάλισιν.

β. Οἱ ἰδιοκτῆται αυτοκινήτων δημοσίας χρήσεως, ἐφ' ὅσον ἔχουν τὴν χρῆσιν καὶ ἐκμετάλλευσιν τούτων, καὶ πληροῦν τὰς ὑπὸ τῆς παρ. 2 τοῦ παρόντος ἀρθρου ὀριζόμενας προϋποθέσεις.

γ. Οἱ ἔχοντες τὴν χρῆσιν καὶ ἐκμετάλλευσιν αυτοκινήτων δημοσίας χρήσεως ἐφ' ὅσον πληροῦν τὰς ὑπὸ τῆς παρ. 2 τοῦ παρόντος ἀρθρου ὀριζόμενας προϋποθέσεις ἀφ' ἧς διὰ συμβολαιογραφικοῦ προσυμφώνου, ἢ συμβολαίου ἀγορᾶς ἢ ἑτέρας τοιαύτης πράξεως, ὁσάκις δὲν ἀπαιτεῖται συμβολαιογραφικὴ πράξις, μεταβιβάζεται αὐτοῖς ἢ χρῆσις ἢ ἐκμετάλλευσις τοῦ αυτοκινήτου, ἔστω καὶ ἂν δὲν περιέρχεται εἰς αὐτοὺς ἡ κυριότης τοῦ αυτοκινήτου μέχρις ἀποπληρωμῆς τοῦ τιμήματος.

δ. Οἱ κεκτημένοι ἄδειαν ἐκγυμνασμοῦ ὁδηγῶν αυτοκινήτων ἐφ' ὅσον ἀσκοῦν αὐτοπροσώπως τὸ ἐπάγγελμα τοῦτο καὶ εἶναι ἰδιοκτῆται χρησιοῦχοι καὶ ἐκμεταλλεῦνται ἐκπαιδευτικοῦ αυτοκινήτου κατὰ τὴν ἔννοιαν τῆς περιπτώσεως γ' τῆς παρούσης παραγράφου ἢ ἐφ' ὅσον τὰ πρόσωπα ταῦτα ὑπὸ τὰς ἀνωτέρω προϋποθέσεις, ἀνεξαρτήτως τῆς ἰδιοκτησίας ἐκπαιδευτικοῦ αυτοκινήτου, ἀποδεικνύουσι δι' ἐγγράφου βεβαιώσεως τοῦ 'Υπουργείου Μεταφορῶν καὶ Ἑπικοινωνιῶν ἐκπαιδεῦσιν τοὐλάχιστον 20 ὁδηγῶν αυτοκινήτων κατ' ἔτος.

ε. Τὰ μέλη καὶ οἱ μέτοχοι Ὁργανισμῶν ἢ Κοινοπραξιῶν ἢ συγκεκριτημένων ομάδων αυτοκινήτων δημοσίας χρήσεως (φορτηγῶν, λεωφορείων, τουριστικῶν λεωφορείων κλπ.), ὡς καὶ οἱ μετέχοντες εἰς Ἑταιρείας, πλὴν τῶν ἀνωνύμων, τῶν ὁποίων ὁ σκοπὸς εἶναι ἡ μεταφορά, ἐπὶ κομίστρῳ, δι' αυτοκινήτων δημοσίας χρήσεως.

Τὰ ἐν λόγῳ πρόσωπα ὑπάγονται εἰς τὴν ἀσφάλισιν ἐφ' ὅσον τὸ ποσοστὸν συμμετοχῆς των εἶναι ἴσον ἢ ἀνώτερον τοῦ ὑπὸ τῆς παρ. 2 τοῦ παρόντος ἀρθρου ὀριζομένου τοιούτου ποσοστοῦ αυτοκινήτου δημοσίας χρήσεως.

στ. Οἱ μέτοχοι ἀνωνύμων ἐταιρειῶν τῶν ὁποίων ὁ σκοπὸς εἶναι ἡ μεταφορά ἐπὶ κομίστρῳ, δι' αυτοκινήτων δημοσίας χρήσεως, ἐφ' ὅσον εἶναι κάτοχοι ὀνομαστικῶν μετοχῶν,

επιφυλασσομένης της εφαρμογής των διατάξεων του Ν.Δ. 1060/1971 και 223/1973, δεν αποκλείεται δε ή ασφάλισις των εις το Τ.Σ.Α. εξ άλλων διατάξεων.

ζ. Οί μετέχοντες ως πρόεδροι ή γενικοί γραμματείς εις την Διοίκησιν Έπαγγελματικών Σωματείων ή Ένώσεων τοιούτων Σωματείων των περι ών το παρόν άρθρον προσώπων, έφ' όσον οί μόν άνήκοντες εις την τάξιν των οδηγών είναι κάτοχοι επαγγελματικής άδειας ικανότητας οδηγού αυτοκινήτου, οί δε άνήκοντες εις την τάξιν των ιδιοκτητών είναι ιδιοκτήται αυτοκινήτου Δ.Χ.

Τά έν λόγω πρόσωπα καταβάλλουν τά μόν εκ της τάξεως των ιδιοκτητών αυτοκινήτων την εκάστοτε καθωρισμένην συνολικήν ασφαλιστικήν εισφοράν ήσφαλισμένου και έργοδότη, τά δε εκ τάξεως των οδηγών αυτοκινήτων την εκάστοτε καθωρισμένην ασφαλιστικήν εισφοράν ήσφαλισμένου οδηγού. Προκειμένου περί του τελευταίου τούτων ή έργοδοτική εισφορά βαρύνει τό οικείον Έπαγγελματικόν Σωματεϊόν ή Ένωσιν.

η. Τό τακτικόν προσωπικόν του Τ.Σ.Α. και του Όργανισμού Έλέγχου των δι' αυτοκινήτων Συγκοινωνιών (ΟΕΑΣ).

2. Τά πρόσωπα των περιπτώσεων β, γ και ε, της παρ. 1 του παρόντος άρθρου υπάγονται εις την ασφάλισιν του ΤΣΑ έφ' όσον εκαστον τούτων έχει την κυριότητα και νομήν ή χρήσιν και εκμετάλλευσιν τουλάχιστον ενός τετάρτου λεωφορείου αυτοκινήτου δημοσίας χρήσεως ή ήμίσεος έπιβατηγού αυτοκινήτου δημοσίας χρήσεως μετά ή άνευ μετρητού ή ποσοστών φορτηγού αυτοκινήτου δημοσίας χρήσεως άντιστοιχούν τουλάχιστον εις 3 τόννους ή όλόκληρον φορτηγόν αυτοκίνητον δημοσίας χρήσεως, εκτός εάν οδηγούσι αυτοπροσώπως τό ιδιόκτητον ή συνιδιόκτητον αύτών αυτοκίνητον οτε υπάγονται εις την ασφάλισιν ως ιδιοκτήται αυτοκινήτων άνεξαρτήτως ποσοστού.

3. Τά περι ών αί περιπτώσεις β' και γ' της παρ. 1 του παρόντος άρθρου πρόσωπα υπάγονται εις την ασφάλισιν έστω και άν δέν κέκτνται επαγγελματικήν άδειαν ικανότητας οδηγού αυτοκινήτων.

Εις περίπτωσιν άκυρώσεως της άγοραπωλησίας και έπιστροφής του αυτοκινήτου εις τόν πωλητήν ό χρόνος χρήσεως και εκμεταλλεύσεως του αυτοκινήτου υπό του άγοραστού θεωρείται ως τοιούτος ασφαλίσέως του εις τό Ταμείον.

Η μή αυτοπρόσωπος εκμετάλλευσις του αυτοκινήτου δέν αποκλείει την παρά τῷ Ταμείῳ ασφάλισιν του ιδιοκτήτου και νομέως ή χρησιούχου και εκμεταλλευτού αυτού.

Η πρόσκαιρος μέχρις ενός έτους παραμονή του ιδιοκτήτου και νομέως ή χρησιούχου και εκμεταλλευτού αυτοκινήτου εις την άλλοδαπην δέν αποκλείει την ασφάλισιν τούτου εις τό ΤΣΑ. Δέν αποκλείεται ώσαύτως, ή ασφάλισις και διά τόν πέραν του έτους χρόνον παραμονής εις την άλλοδαπην, έφ' όσον ύφείλεται αύτη εις λόγους άνωτέρας βίας.

4. Η υπό ήσφαλισμένου διατήρησις Γραφείου μέ σκοπόν την διενέργειαν μεταφορών προσώπων ή πραγμάτων επί καμίστρω δι' ιδιοκτήτων ή μη αυτοκινήτων δημοσίας χρήσεως, ή δι' εκγύμνασιν οδηγών, ως και ή άπασχόλησις τούτου ως πράκτορος του ΤΣΑ δέν αποκλείει την παρά τῷ Ταμείῳ ασφάλισιν.

5. Κατ' εξαίρεσιν πρόσωπα παρέχοντα εξηρητημένην εργασία οδηγού αυτοκινήτου εκτός των όρίων της Χώρας κατά κύριον έπάγγελμα εις έργοδότης των οποίων ή έδρα εύρίσκειται εντός των όρίων της Χώρας υπάγονται εις την ασφάλισιν έφ' όσον κέκτνται την Έλληνικήν υπηκοότητα.

Η κατά τό προηγούμενον έδάφιον ασφάλισις δέν χωρεί εάν διά τά πρόσωπα ταύτα έχουν εφαρμογήν διατάξεις Διεθνούς Συμβάσεως Κοινωνικής Ασφαλίσεως, μεταξύ της Ελλάδος και έτέρας Χώρας ή έτέρων Χωρών.

Πρόσωπα μή κεκτνμένα επαγγελματικήν άδειαν ικανότητας οδηγού αυτοκινήτου εκδοθείσαν υπό των Έλληνικών Αρχών, αλλά υπό των Αρχών ξένου Κράτους υπάγονται κατ' εξαίρεσιν εις την ασφάλισιν, διά παρεχομένην, εντός της

Χώρας, εργασία οδηγού αυτοκινήτου, έφ' όσον κέκτνται άδειαν άπασχολήσεως έν Έλλάδι και πληρούν τάς προϋποθέσεις της περιπτώσεως α' της παρ. 1 του παρόντος άρθρου.

6. Πάντα τά πρόσωπα, τά αναφερόμενα εις τό παρόν άρθρον υπάγονται εις την ασφάλισιν, έφ' όσον συνεπλήρωσαν τό 18ον έτος της ήλικίας των.

7. Πρόσωπα υπαχθέντα εις την υποχρεωτικήν ασφάλισιν του ΤΣΑ, κατά τάς διατάξεις της ισχύουσας μέχρι της δημοσιεύσεως του παρόντος νομοθεσίας μη περιλαμβανόμενα όμως μεταξύ των προσώπων των υπαγομένων εις την υποχρεωτικήν ασφάλισιν του ΤΣΑ κατά τάς διατάξεις του παρόντος εξακολουθούν υπαγόμενα εις την ασφάλισιν του ΤΣΑ, κατά τάς διατάξεις του παρόντος.

Τά περι ών ή παρούσα παράγραφος πρόσωπα δύνανται να ζητήσουν την διακοπήν της παρά τῷ ΤΣΑ ασφαλίσεως των δι' αίτήσεως ύποβαλλομένης εντός ανατρεπτικής προθεσμίας ενός έτους άρχομένης από της ισχύος του παρόντος Ν. Δ/τος.

Η διακοπή της ασφαλίσεως χωρεί από της πρώτης του μηνός του έπομένου εκείνου της ύποβολής της σχετικής αίτήσεως.

"Άρθρον 3.

Πρόσωπα εξαιρούμενα της ασφαλίσεως.

1. Έκ των έν άρθρῳ 2 του παρόντος Ν. Δ/τος αναφερομένων προσώπων δέν υπάγονται εις την ασφάλισιν του ΤΣΑ :

α. Οί άλλοδαποί, οί προσκαίρως έν Έλλάδι άπασχολούμενοι.

Ός πρόσκαιρος άπασχόλησις θεωρείται ή μέλλουσα να διαρκέση όλιγώτερον του έτους. Δύναται τό Διοικητικόν Συμβούλιον επί εξαίρετικών περιπτώσεων να παρατείνη τόν χρόνον της μη ασφαλισίμου άπασχολήσεως μέχρι 3 έτών έν συνόλῳ.

β. Οί ιερωμένοι, οί άσχολούμενοι εις Ίδρύματα έν οίς τελούνται τά της λατρείας των διαφόρων Θρησκειών.

γ. Οί άλλοδαποί, οί άπασχολούμενοι εις τάς έν Έλλάδι εύρισκομένας διπλωματικές αντιπροσωπείας ξένων Κρατών και τάς εκτάκτους διεθνείς Έπιτροπάς, ως και τά φυσικά πρόσωπα τ' απολαύοντα του δικαιώματος της έτεροδικίας.

2. Τά ως άνω πρόσωπα δύνανται τη αίτήσει των να ασφαλισθούν εις τό ΤΣΑ επί τη καταβολή της εισφοράς ήσφαλισμένου ιδιοκτήτου (έργοδότη-ήσφαλισμένου). Η ασφάλισις χωρεί από της ύποβολής της σχετικής αίτήσεως.

"Άρθρον 4.

Προαιρετική ασφάλισις.

1. Εις την ασφάλισιν του ΤΣΑ δύναται να υπάγονται προαιρετικώς τη αίτήσει των και από της ύποβολής ταύτης τά κάτωθι πρόσωπα :

α. Οί εργαζόμενοι κατά κύριον έπάγγελμα ως οδηγοί εις τάς έν Έλλάδι Πρεσβείας Ξένων Κρατών ή Διπλωματικές άποστολάς, οίτινες βάσει ειδικών διατάξεων δέν υπέχουν υποχρέωσιν καταβολής έργοδοτικής εισφοράς εις τό ΤΣΑ.

Η υπό των άνωτέρω προσώπων περί ών τό παρόν άρθρον γενομένη καταβολή άτομικής και έργοδοτικής εισφοράς μέχρι της ισχύος του παρόντος θεωρείται ως υπαγωγή εις την προαιρετικήν ασφάλισιν δι' όσον χρόνον κατεβλήθησαν εισφοραί.

β. Οί ιδιοκτήται οί έχοντες την χρήσιν και εκμετάλλευσιν ή χρησιούχοι και εκμεταλλευτάι αυτοκινήτου δημοσίας χρήσεως εις ποσοστόν έλασσον του υπό της παρ. 2 του άρθρου 2 του παρόντος όριζομένου οί μη οδηγούντες αυτοπροσώπως τό αυτοκίνητον αύτών.

γ. Οί ιδιοκτήται ύδροφόρων και βυτιοφόρων αυτοκινήτων ιδιωτικής χρήσεως έφ' όσον είναι κάτοχοι επαγγελματικής άδειας ικανότητας οδηγού και οδηγούν αυτοπροσώπως τό αυτοκίνητον αύτών έν τη ένασκήσει του επαγγέλματος των.

δ. Οἱ ἰδιοκτῆται οἱ ἔχοντες τὴν χρῆσιν καὶ ἐκμετάλλευσιν ἢ χρῆσιμόν καὶ ἐκμεταλλεῖται τριττοῦ φορηγῶν δημοσίας χρήσεως ἐφ' ὅσον εἶναι κάτοχοι ἐπαγγελματικῆς ἀδείας ἱκανότητος ὁδηγοῦ καὶ ὁδηγοῦν αὐτοπροσώπως τὸ τρίτροχον.

ε. Οἱ μετέχοντες εἰς Ἀνωνύμους Ἑταιρείας, τῶν ὁποίων σκοπὸς εἶναι ἢ μεταφορὰ ἐπὶ κομίστρῳ δι' αὐτοκινήτων δημοσίας χρήσεως, ἐφ' ὅσον δὲν πληροῦν τὰς προϋποθέσεις τῆς περιπτώσεως στ' τῆς παρ. 1 τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ παρόντος καὶ τὰ ἐκ τῆς συμμετοχῆς των εἰς τὴν ἑταιρείαν ἔσοδα ἀποτελοῦν τὴν κυρίαν πηγὴν βιοπορισμοῦ των.

στ. Οἱ μισθωτοὶ ὁδηγοὶ αὐτοκινήτου οἱ ὑπαγόμενοι διὰ τὴν τοιαύτην ἀπασχόλησιν των εἰς τὴν ὑποχρεωτικὴν ἀσφάλισιν ἐτέρου φορέως κυρίας ἀσφαλίσεως βάσει εἰδικῶν διατάξεων.

ζ. Οἱ διατηροῦντες ἐπιχειρήσεις Γενικοῦ Τουρισμοῦ ὡς καὶ οἱ ἀπασχολούμενοι μὲ τὴν ἐμπορίαν ἀπάντων τῶν εἰδῶν καυσίμων, ἀνταλλακτικῶν, ἐλαστικῶν καὶ παντὸς εἶδους ἐργασιῶν ἔχουσιν σχέσιν μὲ τὸ αὐτοκίνητον, ἐφ' ὅσον δι' ἰδιοκτῆτου αὐτοκινήτου δημοσίας χρήσεως, ἔχουσιν ἀναλάβει τὴν μεταφορὰν προσώπων ἢ πραγμάτων ἐπὶ κομίστρῳ.

2. Ὁ προαιρετικῶς ἡσφαλισμένος ὑποχρεοῦται νὰ καταβάλλῃ ἐντὸς τοῦ ἐπομένου μηνὸς ὁλόκληρον τὸ ποσὸν τῆς ἐκάστοτε εἰσφορᾶς ἡσφαλισμένου καὶ ἐργοδότη ἐπὶ τοῦ ἐκάστοτε ἰσχύοντος τεκμαρτοῦ μηνιαίου μισθοῦ.

Καθυστερήσεις καταβολῆς τῶν εἰσφορῶν πέραν τοῦ ἐξαμήνου ἀπὸ τῆς λήξεως τοῦ μηνὸς εἰς τὸν ὁποῖον ἀνάγονται αὗται συνεπάγεται ἀπώλειαν τοῦ δικαιώματος περαιτέρω συνεχίσεως τῆς ἀρξασμένης προαιρετικῆς ἀσφαλίσεως.

Ἐπαγωγὴ ἐκ νέου εἰς τὴν προαιρετικὴν ἀσφάλισιν εἶναι δυνατὴ τῇ αἰτήσῃ τοῦ ἡσφαλισμένου ἀπὸ τῆς 1ης Ἰανουαρίου τοῦ ἐπομένου ἔτους.

Ἄρθρον 5.

Πόροι.

1. Τὸ ΤΣΑ ἔχει ὡς πόρους :

α. Τὴν παγίαν μηνιαίαν εἰσφορὰν τῶν παρὰ τῷ ΤΣΑ ἡσφαλισμένων μισθωτῶν ὀριζομένην :

— ἀπὸ 1/5/1974	εἰς δραχ.	205
— » 1/1/1975	» »	240
— » 1/1/1976	» »	275
— » 1/1/1977	καὶ ἐφεξῆς	εἰς δραχ. 310

β. Τὴν παγίαν μηνιαίαν εἰσφορὰν τῶν παρὰ τῷ ΤΣΑ ἡσφαλισμένων τῶν ἀναφερομένων εἰς τὰς περ. β, γ, δ, ε, στ καὶ ζ (ἐκπρόσωποι ἐργοδοτῶν) τῆς παρ. 1 τοῦ ἄρθρου 2 καὶ ὀριζομένην :

— ἀπὸ 1/5/1974	εἰς δραχ.	550
— » 1/1/1975	» »	630
— » 1/1/1976	» »	735
— » 1/1/1977	καὶ ἐφεξῆς	εἰς δραχ. 800

γ. Τὴν παγίαν μηνιαίαν εἰσφορὰν τοῦ ἐργοδότη, ὀριζομένην δι' ἑκάστον ὑπὸ τούτου ἀπασχολούμενον ἡσφαλισμένον, ὀριζομένην :

— ἀπὸ 1/5/1974	εἰς δραχ.	345
— » 1/1/1975	» »	390
— » 1/1/1976	» »	360
— » 1/1/1977	καὶ ἐφεξῆς	εἰς δραχ. 490

δ. Τὴν εἰσφορὰν τοῦ τακτικοῦ προσωπικοῦ τοῦ ΤΣΑ καὶ τοῦ Ὁργανισμοῦ Ἐλέγχου τῶν δι' Αὐτοκινήτων Συγκοινωνιῶν (ΟΕΑΣ) ἐκ 5 % τῶν τακτικῶν μηνιαίων ἀποδοχῶν του, ἐπιφύλασσομένης τῆς ἐφαρμογῆς τῆς διατάξεως τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ Ν.Δ. 78/1973 διὰ τὸ τακτικὸν προσωπικὸν τοῦ ΤΣΑ.

ε. Τὴν ἐργοδοτικὴν εἰσφορὰν τοῦ Ὁργανισμοῦ Ἐλέγχου τῶν δι' Αὐτοκινήτων Συγκοινωνιῶν (ΟΕΑΣ) ἐκ 10 % τῶν τακτικῶν μηνιαίων ἀποδοχῶν τοῦ εἰς τὸ ΤΣΑ ἀσφαλιζομένου τακτικοῦ προσωπικοῦ του.

στ. Εἰσφορὰν ἐκ δραχμῶν 20 μηνιαίως παντὸς κυρίου καὶ νομέως ἢ χρῆσιμόν καὶ ἐκμεταλλεῖται αὐτοκινήτου ἰδιωτικῆς χρήσεως διὰ τὴν χρησιμοποίησιν ἢ ἐκμετάλλευσιν ἐκάστου αὐτοκινήτου ὑποκειμένου εἰς φορολογίαν τελῶν κυκλοφορίας.

Ἡ εἰσφορὰ αὕτη συνεισπράττεται μετὰ τῶν τελῶν κυκλοφορίας καὶ ἀποδίδεται εἰς τὸ ΤΣΑ ἐντὸς τριμήνου ἀπὸ τῆς εἰσπράξεως.

ζ. Παγίαν εἰσφορὰν δραχ. πεντακοσίων (500) καταβαλλομένην παρὰ παντὸς ἰδιοκτῆτου καὶ νομέως ἢ χρῆσιμόν καὶ ἐκμεταλλεῖται οἰοῦντο αὐτοκινήτου ἀνεξαρτήτως νομικῆς διακρίσεως ἢ χαρακτηρισμοῦ τοῦ αὐτοκινήτου διὰ τὴν ἐκδοσιν καὶ δραχμῶν ἑκατὸν (100) διὰ τὴν ἀντικατάστασιν ἢ ἀνανέωσιν τῆς ἀδείας κυκλοφορίας ἐκάστου αὐτοκινήτου, ἐξαιρέσει τῶν χαρακτηρισζομένων ὡς κρατικῶν καὶ ἀναπηρικῶν.

η. Παγίαν εἰσφορὰν δραχ. πεντακοσίων (500) διὰ τὴν χορήγησιν, δραχμῶν πενήκοντα (50) διὰ τὴν ἐπέκτασιν ἐπαγγελματικῆς ἀδείας ἱκανότητος ὁδηγοῦ αὐτοκινήτου καὶ δραχ. πενήκοντα (50) διὰ τὴν ἐκδοσιν ἀντιγράφου αὐτῆς.

θ. Τὰς πάσης φύσεως προσόδους ἐκ τῆς περιουσίας αὐτοῦ.

ι. Πᾶν ἔσοδον πραγματοποιούμενον παρ' αὐτοῦ ἐκ δωρεᾶς, κληρονομίας, κληροδοσίας ἢ ἄλλης αἰτίας.

ια. Εἰδικὴν εἰσφορὰν ἐκ ποσοστοῦ 15 % ἐπὶ τοῦ συνόλου τῆς καταβαλλομένης μηνιαίας συντάξεως παντὸς ἀμέσου συνταξιούχου τοῦ ΤΣΑ ἰδιοκτῆτου καὶ νομέως ἢ χρῆσιμόν καὶ ἐκμεταλλεῖται αὐτοκινήτου δημοσίας χρήσεως, ἀνεξαρτήτως ἀναστολῆς τῆς καταβολῆς τῆς συντάξεως.

ιβ. Συνιδιοκτῆτης αὐτοκινήτου Δ.Χ. μὴ ἀπασχολούμενος μὲ τὴν ὁδήγησιν τοῦ αὐτοκινήτου δὲν ὑποχρεοῦται ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος εἰς καταβολὴν ἐργοδοτικῆς εἰσφορᾶς διὰ τὴν ἀπασχόλησιν ὡς ὁδηγοῦ τοῦ κοινῶν αὐτοκινήτου τοῦ ἐτέρου συνιδιοκτῆτου.

2. Αἱ καταβλητέαι κατὰ μῆνα εἰσφοραὶ στρογγυλοποιοῦνται εἰς ἀκεραίας δραχμὰς τοῦ κάτω τοῦ ἡμίσεος τῆς δραχμῆς παραλειπομένου, ἀπὸ δὲ τοῦ ἡμίσεος καὶ ἄνω λογιζομένου ὡς ἀκεραίας δραχμῆς.

3. Δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Κοινωνικῶν Ὑπηρεσιῶν, μετὰ γνώμην τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ ΤΣΑ, δύναται νὰ ἀξάνωνται αἱ ὑπὸ τῶν περιπτ. α, β, καὶ γ τοῦ παρόντος ἄρθρου προβλεπόμεναι ὑπὲρ τοῦ ΤΣΑ εἰσφοραί.

4. Τυχὸν θεσπισμέναι ἀπαλλαγὰι ἐργοδοτῶν, ἐν οἷς τὸ Δημόσιον καὶ τὰ Ν.Π.Δ.Δ., ἐκ τῆς ὑποχρεώσεως καταβολῆς εἰσφορῶν ὑπὲρ ἀσφαλιστικῶν Ὁργανισμῶν, δὲν ἰσχύουσι προκειμένων περὶ τοῦ ΤΣΑ, ὑποχρεομένων τῶν ἐργοδοτῶν εἰς τὴν καταβολὴν τῶν ὑπὸ τοῦ παρόντος νόμου προβλεπομένων εἰσφορῶν (ἐργοδότη καὶ ἡσφαλισμένου) διὰ τοὺς ὑπ' αὐτῶν ἀπασχολούμενους καὶ ὑπαγομένους εἰς τὴν ἀσφάλισιν τοῦ Ταμεῖου μισθωτοὺς ὁδηγοὺς.

Ἄρθρον 6.

Ἐπόχρεως πρὸς εἰσφορὰν.

Καταβολὴ εἰσφορῶν.

1. Ὁ ἐργοδότης ὑποχρεοῦται νὰ παρακρατῇ ἐκ τῆς ἀμοιβῆς τοῦ ἀπασχολούμενου ὑπ' αὐτοῦ ὁδηγοῦ, ἀνεξαρτήτως τρόπου ὑπολογισμοῦ τῆς ἀμοιβῆς του, καὶ ἀσθέντως ἐάν οὗτος τυγχάνῃ ἰδιοκτῆτης αὐτοκινήτου Δ.Χ. τὴν βαρύνουσαν τοῦτον ἐκάστοτε εἰσφορὰν καὶ ν' ἀποδίδῃ ταύτην μετὰ τῆς βαρυνούσης αὐτὸν ἀντίστοιχον ἐργοδοτικῆς εἰσφορᾶς εἰς τὸ ΤΣΑ ἐντὸς τοῦ μηνὸς τοῦ ἐπομένου ἐκείνου εἰς ὃν ἀνάγεται ἡ εἰσφορά.

Ἐν περιπτώσει ἀπασχολήσεως ἐπαγγελματίου ὁδηγοῦ εἰς πλείονας ἐργοδότας κατὰ τὴν αὐτὴν χρονικὴν περίοδον ἕκαστος τῶν ἐργοδοτῶν βαρύνεται κεχωρισμένως διὰ τῆς προβλεπομένης ὑπὸ τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος ἐργοδοτικῆς εἰσφορᾶς.

Ἡ παρὰ τοῦ ἐργοδότη μὴ καταβολὴ τῶν εἰσφορῶν δὲν συνεπάγεται διὰ τὸν ἡσφαλισμένον μισθωτὸν στέρησιν ἢ μείωσιν τῶν δικαιωμάτων αὐτοῦ ἐπὶ τῶν παροχῶν, ἐπιφύλασσομένης πάντως τῆς ἐφαρμογῆς τῶν διατάξεων τῶν παρ. 6 καὶ 8 τοῦ παρόντος ἀρθροῦ.

Ἐπὶ πλείονων ἐργοδοτῶν ἐκμεταλλευομένων τὸ αὐτὸ αὐτοκίνητον οὗτοι εὐθύνονται εἰς ὁλόκληρον.

Ἐάν ὁ ὁδηγὸς δὲν ἐργασθῇ ὁλόκληρον μῆνα ὁ ἐργοδότης ὑποχρεοῦται εἰς παρακράτησιν τμήματος τῆς μηνιαίας ἀσφαλιστικῆς εἰσφορᾶς ὑπολογιζομένης εἰς τόσα τριακοστὰ ὅσαι αἱ ἡμέραι ἐργασίας αὐτοῦ ἀντιστοίχως.

Ὁ ἡσφαλισμένος μισθωτὸς ὁ ἐργασθεὶς τμήμα μόνον τῆς ἡμέρας, ὑποχρεοῦται μετὰ τοῦ ἐργοδότη του, εἰς καταβολὴν τῆς εἰσφορᾶς ὁλοκληροῦ τῆς ἡμέρας ἴσης πρὸς τὸ 1/30 τῆς μηνιαίας εἰσφορᾶς.

2. Οἱ αὐτοτελῶς ἀπασχολούμενοι ἡσφαλισμένοι ὑποχρεοῦνται εἰς καταβολὴν ὁλοκληροῦ τῆς βαρυνούσης τούτους εἰσφορᾶς ἐντὸς τοῦ μηνὸς τοῦ ἐπομένου ἐκείνου εἰς ὃν ἀνάγεται αὕτη.

3. Ἐάν ὁ ἐργοδότης δὲν παρακρατῇ τὴν εἰσφορὰν ἡσφαλισμένου ἐντὸς διμήνου ἀπὸ τῆς ἡμέρας ἀφ' ἧς αὕτη κατέστη ἀπαιτητή, ἡ καταβολὴ τῆς εἰσφορᾶς ταύτης βαρύνει τὸν ἐργοδότην.

Πᾶσα συμφωνία περὶ μεταθέσεως τοῦ ἀσφαλιστικοῦ βάρους καὶ περὶ τοῦ ὑποχρέου εἰς παρακράτησιν καὶ ἀπόδοσιν τούτου εἶναι ἄκυρος. Ἀρνήσις τοῦ ἡσφαλισμένου ἢ τοῦ ὑπαγομένου εἰς τὴν ἀσφάλισιν ὁδηγοῦ πρὸς παρακράτησιν ὑπὸ τοῦ ἐργοδότη τῆς βαρυνούσης αὐτὸν εἰσφορᾶς καὶ καταβολῆς ταύτης εἰς τὸ ΤΣΑ ἀποτελεῖ λόγον καταγγελίας τῆς συμβάσεως ἄνευ οἰασοῦ ποτε ἀποζημιώσεως.

4. Ἡ ἀσφαλιστικὴ εἰσφορὰ εἶναι ἐνιαία, μὴ δυναμένου τοῦ ἐργοδότη νὰ καταβάλλῃ ἰδιαιτέρως τὸ βαρύνον τὸν μισθωτὸν τμήμα τῆς εἰσφορᾶς (εἰσφορὰ ἡσφαλισμένου) ἢ τὸ βαρύνον τοῦτον τμήμα (εἰσφορὰ ἐργοδότη).

Τὸ Δημόσιον, οἱ Δῆμοι, αἱ Κοινότητες καὶ τὰ Ν.Π.Δ.Δ. ὑποχρεοῦνται εἰς καταβολὴν τῶν εἰσφορῶν διὰ τοὺς ἀπασχολούμενους παρ' αὐτοῖς ὁδηγούς, τοὺς ὑπαγομένους ὑποχρεωτικῶς εἰς τὴν ἀσφάλισιν τοῦ ΤΣΑ, ἐντὸς τῶν τριῶν μηνῶν τῶν ἀμέσως ἐπομένων ἐκείνου εἰς ὃν ἀνάγονται αὗται.

5. Πᾶς ἡσφαλισμένος δύναται νὰ λάβῃ γνῶσιν ὁποτεδήποτε τῶν στοιχείων, τῶν ἀφορώντων τὴν ἀσφαλιστικὴν του σχέσιν, δι' αἰτήσεως πρὸς τὸ ΤΣΑ, καὶ νὰ ὑποβάλλῃ ἀντιρρήσεις κατὰ τοῦ ἐγγράφου τοῦ ΤΣΑ, δι' οὗ ἀνακοινούνται αὐτῷ τὰ στοιχεῖα, τὰ ἀφορῶντα τὴν ἀσφαλιστικὴν του σχέσιν ἐντὸς προθεσμίας τριακοντα ἡμερῶν ἀρχομένης ἀπὸ τῆς λήψεως τοῦ ἐγγράφου.

Παραελθούσης ἀπράκτου τῆς προθεσμίας ταύτης ἡ ἐκ τῶν στοιχείων τοῦ ΤΣΑ προκύπτουσα ἀσφαλιστικὴ σχέσις θεωρεῖται ἀκριβὴς ὡς πρὸς τὸν διαδραμόντα χρόνον ὑπὸ πᾶσαν ἀποψιν.

6. Οἱ ἡσφαλισμένοι μισθωτοὶ (ὁδηγοί, ἐκπαιδευταί, ἐκπρόσωποι μισθωτῶν) ἀποχωροῦντες καθ' οἷονδήποτε τρόπον ἢ ἀπολυόμενοι ἐκ τῆς ἐργασίας των ἢ ἀποβάλλοντες τὴν ιδιότητα τοῦ ἐκπροσώπου, ὑποχρεοῦνται ὅπως ἐντὸς ἐξαμήνου ἀπὸ τῆς ἀποχωρήσεως ἢ ἀπολύσεως ἢ ἀπωλείας τῆς ιδιότητος τοῦ ἐκπροσώπου, δηλώσουν εἰς τὸ ΤΣΑ τὸν τυχόν παρ' αὐτῶν πραγματοποιηθέντα χρόνον ἐργασίας παρὰ τῷ τελευταίῳ ἐργοδότη ἢ τὸν χρόνον καθ' ὃν διετέλεσαν ἐκπρόσωποι, διὰ τὸν ὅποιον δὲν κατεβλήθησαν αἱ εἰς τὸ ΤΣΑ ἀσφαλιστικαὶ εἰσφοραί. Ἐπὶ παραλείψεως δηλώσεως τοῦ ὡς ἄνω χρόνου εἰς τὸ ΤΣΑ ἐντὸς τῆς ἐξαμήνου προθεσμίας οὗτος δὲν ἀναγνωρίζεται παρ' αὐτοῦ.

Χρόνος ἐργασίας ἢ ἐκπροσωπήσεως πραγματοποιηθεὶς παρὰ τῶν ἐν λόγῳ προσώπων εἰς περίοδον προγενεστέρην τῆς πενταετίας ἀπὸ τῆς παρ' αὐτῶν ὑποβολῆς τῆς περὶ ἀναγνωρίσεως τούτου σχετικῆς αἰτήσεως ἐν οὐδεμιᾷ περιπτώσει ἀναγνωρίζεται ὑπὸ τοῦ ΤΣΑ, ὡς χρόνος ἀσφαλίσεως, ἐκτὸς τοῦ χρόνου δι' ὃν κατεβλήθησαν ἀσφαλιστικαὶ εἰσφοραὶ ἢ ἐξεδόθη ὑπὸ τοῦ ΤΣΑ πρᾶξις βεβαιώσεως καὶ ἐπιβολῆς εἰσφορῶν.

7. Οἱ αὐτοτελῶς ἀπασχολούμενοι οἱ ὅποιοι δι' οἷονδήποτε λόγον δὲν ἡσφαλίσθησαν ἢ δὲν κατέβαλον δι' ὠρισμένον χρόνον τὰς νομίμους εἰσφορὰς, δύνανται ν' ἀναγνωρίζουν τῇ αἰτήσει των ὡς χρόνον ἀσφαλίσεως παρὰ τῷ ΤΣΑ τὸν χρόνον δι' ὃν ἠδύναντο νὰ ὑπαχθῶν εἰς τὴν παρ' αὐτῷ ἀσφάλισιν, ἐν οὐδεμιᾷ ὅμως περιπτώσει εἶναι δυνατὴ ἀναγνώρισις διὰ χρονικὸν διάστημα μείζον τῶν δύο ἐτῶν πρὸ τῆς ὑποβολῆς τῆς αἰτήσεως.

8. Κατ' ἐξαιρέσιν χρόνος ἀπασχολήσεως ἢ ἐκπροσωπήσεως πρὸ τῆς ἐνάρξεως ἰσχύος τοῦ παρόντος, δι' ὃν οἱ ἐνδιαφερόμενοι δὲν ἐτακτοποιήθησαν ἀσφαλιστικῶς εἴτε διότι οὐδέποτε ἐνεγράφησαν εἰς τὰ Μητρώα ἡσφαλισμένων τοῦ Ταμεῖου εἴτε ἐνεγράφησαν μὲν ἀλλὰ δὲν ὑπεβλήθησαν ἐν συνεχείᾳ εἰς τὸ ΤΣΑ τὰ ἀπαιτούμενα δικαιολογητικά ἢ καὶ διότι δὲν κατεβλήθησαν αἱ νόμιμοι ἀσφαλιστικαὶ εἰσφοραί, δύνανται νὰ ἀναγνωρισθῇ ὡς χρόνος πραγματικῆς ἀσφαλίσεως παρὰ τῷ Ταμεῖῳ. Ἡ τοιαύτη ἀναγνώρισις δύναται νὰ χωρήσῃ ἐφ' ὅσον ἐντὸς ἀνατρεπτικῆς προθεσμίας ἐνὸς ἔτους ἀρχομένης ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος ὑποβληθῇ ὑπὸ τῶν ἐνδιαφερομένων αἰτήσεις μετὰ τῶν σχετικῶν δικαιολογητικῶν ἀποδείξεως τῆς ἐπαγγελματικότητος ἢ ἐκπροσωπήσεως, ἐὰν δὲν ἔχουν ὑποβληθῇ ταῦτα καὶ ἐφ' ὅσον καταβληθῇ ἐντὸς τῆς αὐτῆς προθεσμίας διὰ τὸν ἀναγνωριζόμενον χρόνον ἀσφαλίσεως ὁλόκληρον τὸ ποσὸν τῶν ἀπαιτούμενων μηνιαίων εἰσφορῶν ἡσφαλισμένου καὶ ἐργοδότη, ὑπολογιζόμενον κατὰ τὴν ἰσχύουσαν πρὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος νομοθεσίαν (δραχ. 224 μηνιαίως).

Αἱ ἐν λόγῳ εἰσφοραὶ ἐφ' ὅσον καταβληθῶσιν ἐντὸς τοῦ πρώτου ἐξαμήνου ἀπὸ τῆς ἄνω προθεσμίας ἀπαλλάσσονται προσθέτων τελῶν. Καταβαλλόμεναι δὲ μετὰ τὴν πάροδον τοῦ κατὰ τ' ἄνωτέρω ἐξαμήνου ἐπιβαρύνονται διὰ τοῦ ἡμίσεος τῶν νομίμων προσθέτων τελῶν.

9. Αἱ διατάξεις τῆς προηγούμενης παραγράφου ἔχουν ἐφαρμογὴν καὶ ἐπὶ τῶν προσώπων τῶν ἀναφερομένων εἰς τὴν παρ. 7 τοῦ ἀρθροῦ 2 τοῦ παρόντος, ἢ ἀναγνώρισις ὅμως χωρεῖ μόνον διὰ τὰ χρονικὰ διαστήματα κατὰ τὰ ὅποια τὰ ἐν λόγῳ πρόσωπα ἐπλήρουν τὰς προϋποθέσεις ὑπαγωγῆς εἰς τὴν ἀσφάλισιν τοῦ ΤΣΑ, τὰς ὀριζόμενας ὑπὸ τῆς προισχύσεως νομοθεσίας.

10. Δύνανται νὰ ἀναγνωρισθῇ ὡς χρόνος ἀσφαλίσεως παρὰ τῷ ΤΣΑ αἰτήσιν τοῦ ἐνδιαφερομένου:

α. Ὁ χρόνος τῆς εἰς τὰς ἐνόπλους ἐν γένει δυνάμεις καὶ τὰ σώματα ἀσφαλείας ὑπηρεσίας τῶν ἡσφαλισμένων, ὁ χρόνος εἰς τὴν Ἑθνικὴν Ἀντίστασιν κατὰ τὰ ἐν ἀρθρῷ 18 τοῦ Ν.Δ. 170/26.4.69 «περὶ Ἑθνικῆς Ἀντιστάσεως» ὀριζόμενα ὡς καὶ ὁ χρόνος ὁμηρίας καὶ αἰχμαλωσίας ἐπὶ τῇ καταβολῇ τῆς ἰσχυοῦσης κατὰ τὸν χρόνον ὑποβολῆς τῆς αἰτήσεως ἀναγνωρίσεως ὁλοκληροῦ τῆς εἰσφορᾶς ἡσφαλισμένου καὶ ἐργοδότη καὶ ἐφ' ὅσον οἱ ὡς ἄνω χρόνοι δὲν ἐλήφθησαν ὑπ' ὅψιν διὰ τὴν ἀπονομὴν συντάξεως, παρὰ τοῦ Δημοσίου ἢ ἐτέρου φορέως κυρίας ἀσφαλίσεως.

Ὁ χρόνος οὗτος διὰ τὰ ἐν τῇ περιπτώσει 1 τῆς παρ. 1 τοῦ ἀρθροῦ 2 ἀναφερόμενα πρόσωπα λογίζεται ὡς χρόνος πραγματικῆς ἀσφαλίσεως διὰ πᾶσαν περίπτωσιν, ἀνεξαρτήτως χρόνου ἐξαγορᾶς τούτου.

β. Ἡ ἐμπόλεμος καὶ ἡ κατοικικὴ περίοδος ἐφ' ὅσον ὁ ἡσφαλισμένος διέκοψε τὴν ἄσκησιν τοῦ αὐτοκινήτου ἐπαγγέλματος συνεπείᾳ τῆς κηρύξεως τοῦ πολέμου ἢ πρὸ αὐτοῦ λόγῳ στρατεύσεως ἢ ἐπιτάξεως τοῦ αὐτοκινήτου ἐπὶ τῇ καταβολῇ τῆς ἰσχυοῦσης κατὰ τὸν χρόνον τῆς ὑποβολῆς τῆς αἰτήσεως ἀναγνωρίσεως ὁλοκληροῦ τῆς εἰσφορᾶς ἡσφαλισμένου καὶ ἐργοδότη.

"Αρθρον 7.

Διαδικασία υπαγωγής εις την ασφάλισιν και κυρώσεις.

1. Τα ὄργανα ασφαλίσεως τοῦ Ταμείου προβαίνουν αὐτεπαγγέλτως εις τὰς ἐνδεικνυόμενας ἐνεργείας διὰ τὴν υπαγωγήν τῶν υποχρέων εις τὴν ασφάλισιν ὡς καὶ διὰ τὴν βεβαίωσιν καὶ εἰσπράξιν τῶν εἰσφορῶν. Διὰ Κανονισμοῦ καθορισθῶσιν ἡ διαδικασία υπαγωγῆς εις τὴν ασφάλισιν, τὰ ἀπαραίτητα πρὸς υποβολὴν δικαιολογητικῶν καὶ πᾶσα λεπτομέρεια διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ παρόντος.

2. Ἐργοδότης ἀπασχολῶν μισθωτὸν ὁδηγὸν υπαγόμενον εις τὴν ασφάλισιν τοῦ ΤΣΑ υποχρεοῦται ὅπως ἐντὸς 15 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἀπασχολήσεως ἀναγγεῖλῃ τὴν τοιαύτην ἀπασχόλησιν εις τὸ ΤΣΑ διὰ τῆς υποβολῆς ἐγγράφου δηλώσεως περιεχοῦσης τὰ ὑπὸ τοῦ Κανονισμοῦ καθορισθησόμενα στοιχεῖα.

Εἰς περίπτωσιν καθ' ἣν ὁ ἐργοδότης παραλείψει νὰ δηλώσῃ εις τὸ ΤΣΑ τὴν λῆξιν τῆς ἀπασχολήσεως τοῦ παρ' αὐτοῦ προσληφθέντος μισθωτοῦ ὁδηγοῦ, τεκμαίρεται ἡ ἀπασχόλησις αὐτοῦ καὶ ὀφείλονται εἰσφοραὶ, μέχρι τῆς ἡμέρας καθ' ἣν τὸ ΤΣΑ λάβῃ γνῶσιν τῆς διακοπῆς τῆς ἀπασχολήσεως.

3. Οἱ αὐτοτελῶς ἀπασχολούμενοι αὐτοκινήτισται υποχρεοῦνται ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς ἐκδόσεως ἐπ' ὀνόματί των ἀδείας κυκλοφορίας παντὸς αὐτοκινήτου δημοσίας χρήσεως ἢ ἀπὸ τῆς μεταβιβάσεως τῆς χρήσεως καὶ ἐκμεταλλεύσεως αὐτοκινήτου δημοσίας χρήσεως διὰ συμβολαιογραφικῆς ἢ ἐτέρας πράξεως, ὅπως ἀναγγεῖλωσι τοῦτο εις τὸ ΤΣΑ διὰ τῆς υποβολῆς ἐγγράφου δηλώσεως περιεχοῦσης τὰ ὑπὸ τοῦ Κανονισμοῦ καθορισθησόμενα στοιχεῖα.

Εἰς περίπτωσιν καθ' ἣν τὰ ἐν λόγῳ πρόσωπα παραλείψουν νὰ ἀναγγεῖλουν εις τὸ ΤΣΑ γεγονότα ἐπιφέροντα τὴν διακοπὴν τῆς παρ' αὐτῷ ασφαλίσεως υπάγονται εις τὴν ασφάλισιν τοῦ Ταμείου υποχρεούμενα εις τὴν καταβολὴν εἰσφορῶν μέχρι τῆς ἡμέρας, καθ' ἣν τὸ ΤΣΑ λάβῃ γνῶσιν τῶν τοιούτων γεγονότων, ἐκτὸς ἐὰν ἐξ ἐπιστήμων στοιχείων πλὴν ἐνόρκων καταθέσεων ἤθελεν διαπιστωθῇ ὑπὸ ὀργάνων τοῦ ΤΣΑ ἡ χρονολογία ἀφ' ἧς ἔπαυσαν συντρέχουσαι αἱ προϋποθέσεις υπαγωγῆς εις τὴν ασφάλισιν.

4. Τα ὄργανα ἐλέγχου δικαιοῦνται ὅπως ἐνεργοῦν τὸν ἑλεγχον εις τὰ γραφεῖα ἢ καταστήματα τῶν ἐργοδοτῶν ἢ εις ἕτερον τόπον εις ὃν καθίσταται ἐφικτὸς ὁ ἑλεγχος, υποχρεουμένων τῶν ἐργοδοτῶν ὅπως διευκολύνουν τὰ ὡς ἄνω ὄργανα τοῦ Ταμείου καὶ παρέχουν αὐτοῖς πᾶσαν διευκόλυνσιν διὰ τὴν ἀπρόσκοπτον διεξαγωγὴν τοῦ ἐλέγχου.

5. Οἱ ἐργοδοταὶ ἐν γένει υποχρεοῦνται νὰ ἐπιδεικνύουν εις τὰ ἀρμόδια ὄργανα τοῦ ἐλέγχου τὰ παρ' αὐτῶν τηρούμενα βιβλία μισθολογίων ἢ μισθολογικὰς καταστάσεις, τὰς παρ' αὐτῶν κατεχομένης ἀποδείξεις καταβολῆς εἰσφορῶν πρὸς τὸ Ταμεῖον, ὡς καὶ τὰς τυχόν μεταξὺ αὐτῶν καὶ τῶν μισθωτῶν ἐγγράφους συμβάσεις ἐργασίας. Ὡσαύτως υποχρεοῦνται νὰ τηροῦν πάντα τὰ στοιχεῖα τὰ ὁποῖα διὰ Κανονισμοῦ ἤθελεν καθορισθῇ ὡς ἀπαραίτητα πρὸς διενέργειαν τοῦ ἐλέγχου υπαγωγῆς εις τὴν ασφάλισιν καὶ βεβαιώσεως καὶ εἰσπράξεως τῶν εἰσφορῶν.

Ἡ ὡς ἄνω υποχρέωσις τῶν ἐργοδοτῶν ὑφίσταται καὶ εις ἅς περιπτώσεις πρόκειται περὶ ὁδηγῶν οἵτινες ἔπαυσαν νὰ ἀπασχολοῦνται παρ' αὐτοῖς.

Διὰ Κανονισμοῦ καθορισθῆσεται ὁ χρόνος καθ' ὃν οἱ ἐργοδοταὶ ὑπέχουν υποχρέωσιν διατηρήσεως τῶν ὡς ἄνω στοιχείων.

Ἐν περιπτώσει ἀρνήσεως τῶν ἐργοδοτῶν πρὸς παροχήν, τήρησιν ἢ διαφύλαξιν στοιχείων τῆς προηγουμένης παραγράφου, ἐχοῦσης ὡς συνέπειαν τὴν δυσχέρειαν ἐξακριβώσεως τῶν υπαγομένων εις τὴν ασφάλισιν προσώπων ἢ τοῦ ποσοῦ τῶν καταβλητέων εἰσφορῶν καθορίζονται αὐταὶ κατὰ τὴν ἀνεξέλεγκτον κρίσιν τῶν ἀρμοδίων ὀργάνων τοῦ ΤΣΑ.

Τὰ ὄργανα ἐλέγχου υποχρεοῦνται νὰ τηρῶσιν ἀπόλυτον ἐξμεύθειαν διὰ πᾶν ὅ,τι υποπίπτει εις τὴν ἀντίληψιν αὐτῶν

κατὰ τὴν ἐνᾶσκησιν τῶν καθηκόντων των καὶ δὲν ἀφορᾷ τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ παρόντος νόμου καὶ τὴν λειτουργίαν τῆς ασφαλίσεως.

6. Ἐπὶ παραλείψεως ἐργοδότη τοῦ ἀναγγεῖλῃ εις τὸ ΤΣΑ τὴν παρ' αὐτοῦ πρόσληψιν ὁδηγοῦ ἐντὸς ἑξ μηνῶν ἀπὸ τῆς προσλήψεως, οὗτος ἀνεξαρτήτως τῶν ἄλλων συνεπειῶν ἐκ τῆς μὴ καταβολῆς ἐντὸς τῶν νομίμων προθεσμιῶν τῶν ασφαλιστικῶν εἰσφορῶν ἐπιβαρύνεται καὶ δι' ἐφ' ἀπαξ ποσοῦ ἴσου πρὸς τὰ 20 % τῶν ἐκ τῆς αἰτίας ταύτης ὀφειλομένων εἰσφορῶν.

Ἡ διάταξις αὕτη ἔχει ἐφαρμογὴν καὶ προκειμένου περὶ τῶν αὐτοτελῶς ἀπασχολουμένων αὐτοκινήτιστῶν, οἵτινες ἐντὸς ἑξαμήνου ἀφ' ἧς κατέστησαν ἰδιοκτῆται καὶ νομεῖς ἢ χρησιούχοι καὶ ἐκμεταλλεῦται αὐτοκινήτων δημοσίας χρήσεως δὲν ἐργαστοποίησαν τοῦτο εις τὸ ΤΣΑ ἢ δὲν προσέκλυσαν τὴν ἐκδοσὶν ασφαλιστικοῦ βιβλιαρίου.

7. Κατ' ἔτος υποχρεοῦνται οἱ ἐκ τῶν ἡσφαλισμένων ὁδηγοὶ νὰ θεωρῶσιν εἰς τὰς κατὰ τόπους ἀρμοδίας Ἀστυνομικὰς Ἀρχὰς τὴν ἐπαγγελματικὴν ἀδειαν ἱκανότητος ὁδηγοῦ αὐτοκινήτων οἱ δὲ κάτοχοι χρησιούχοι ἐκμεταλλεῦται ἢ ἐκμισθῶνται αὐτοκινήτων δημοσίας ἢ ἰδιωτικῆς χρήσεως ἐφ' ὅσον ἐν τῇ τελευταίᾳ περιπτώσει χρησιμοποιοῦν ὁδηγὸν υπαγόμενον εις τὴν ασφάλισιν τοῦ ΤΣΑ, νὰ θεωρῶσι τὰς ἀδείας κυκλοφορίας τοῦ αὐτοκινήτου των.

Αἱ κατὰ τόπους ἀρμόδιαι διὰ τὴν θεώρησιν Ἀστυνομικαὶ Ἀρχαὶ υποχρεοῦνται νὰ ἀρνηθῶσι τὰς τοιαύτας θεωρήσεις ἐφ' ὅσον δὲν προσκομισθῇ βεβαίωσις τοῦ ΤΣΑ περὶ ασφαλιστικῆς ἢ ταμειακῆς ἐνημερότητος.

8. Ἡ ὑπὸ τῶν κατὰ τόπους ἀρμοδίων Ἀστυνομικῶν ὀργάνων κατ' ἔτος θεώρησις, περὶ ἧς ἡ προηγουμένη παράγραφος, ἄνευ προηγουμένης προσκομίσεως τῆς κατὰ τὰ ἄνωτέρω βεβαιώσεως τοῦ ΤΣΑ ἀποτελεῖ παράβασιν καθήκοντος καὶ τιμωρεῖται κατὰ τὸ ἀρθρον 259 τοῦ Π. Κώδικος.

"Αρθρον 8.

Βεβαιώσεις διὰ τὴν μεταβίβασιν αὐτοκινήτου Δ.Χ.

1. Πᾶσα ἐκδοσις, ἀνενέωσις ἢ ἀντικατάστασις ἀδείας δημοσίας χρήσεως αὐτοκινήτου ἀνακοινοῦται υποχρεωτικῶς εις τὸ ΤΣΑ ὑπὸ τῆς ἀρμοδίας δημοσίας ὑπηρεσίας.

Προκειμένου περὶ χορηγήσεως τοιούτων ἀδειῶν εις κοινοπραξίας, ἑταιρείας, συνεταιρισμοὺς καὶ νομικὰ πρόσωπα ἐν γένει, ἀπαιτεῖται ἀπαραίτητως ἡ υποβολὴ εις τὴν ἀρμόδιαν ἀρχὴν καὶ βεβαιώσεως τοῦ ΤΣΑ περὶ ἐξοφλήσεως ἀπασῶν τῶν πρὸς αὐτὸ υποχρεώσεων των ἐκ πάσης φύσεως εἰσφορῶν.

2. Πᾶς μεταβιβάζων τὴν κυριότητα χρῆσιν ἢ ἐκμετάλλευσιν αὐτοκινήτου δημοσίας χρήσεως εις ἕτερον εἴτε ἐξ ὀλοκλήρου εἴτε κατὰ ποσοστὸν υποχρεοῦται νὰ προσκομίσῃ εις τὸν συμβολαιογράφον ἢ τὴν ἀρμόδιαν ἀρχὴν ὅσακις δὲν ἀπαιτεῖται συμβολαιογραφικῇ πράξει (Ν.Δ. 1146/1972 ΦΕΚ. 64 Α') καὶ βεβαίωσιν τοῦ ΤΣΑ περὶ ἐξοφλήσεως ἀπασῶν τῶν πρὸς αὐτὸ υποχρεώσεων του ἐκ πάσης φύσεως εἰσφορῶν.

Ὁ Συμβολαιογράφος υποχρεοῦται, ὅπως ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς υπογραφῆς τοῦ συμβολαίου ἢ προσυμφώνου ἀποστέλλῃ εις τὸ ΤΣΑ ἀντίγραφον τοῦ συμβολαίου ἢ προσυμφώνου ἐφ' ἀπλοῦ χάρτου δεόντως τεθεωρημένου. Ὅσακις κατὰ τὴν πώλησιν καὶ ἀγορὰν τοῦ αὐτοκινήτου δὲν συντάσσεται συμβολαιογραφικὴ πράξις ὁ ἀγοραστὴς τοῦ αὐτοκινήτου υποχρεοῦται νὰ προσκομίσῃ εις τὰς κατὰ τόπους ἀρμοδίας Ὑπηρεσίας τοῦ ΤΣΑ ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς μεταβιβάσεως τοῦτο τὸ βιβλιάριον μεταβολῶν κυριότητος καὶ κατοχῆς αὐτοκινήτων ὀχημάτων κλπ. (Ν.Δ. 1146/1972 Φ.Ε.Κ. 64 Α').

Αἱ κατὰ τόπους ἀρμόδιαι Ὑπηρεσίαι τοῦ ΤΣΑ προβαίνουν εις τὴν ἐνημέρωσιν τῶν οἰκείων μερίδων καὶ τῶν ἀφελιστικῶν φακέλων τῶν ἐνδιαφερομένων ἐνεργοῦσαι σχετικὴν πρᾶξιν ἐπὶ τοῦ βιβλιαρίου.

3. Παράλειψις εφαρμογής των υπό των προηγούμενων παραγρ. του παρόντος άρθρου καθοριζομένων διατυπώσεων υπό των αρμοδίων οργάνων και των συμβολαιογράφων αποτελεί παράβαση καθήκοντος και τιμωρείται κατά το άρθρον 259 του Π. Κώδικος.

Άρθρον 9.

Τρόπος εισπράξεως των εισφορών—Αναγκαστική εισπράξις.

1. Το ΤΣΑ δύναται πρὸς εισπραξίν των εισφορών του να εκδίδη και χρησιμοποιῇ ἔνσημα, ἅτινα ἀπολαμβάνουσι τῆς νομικῆς προστασίας τῆς θεσπιζομένης διὰ τὰ ὑπὸ τοῦ Κράτους ἐκδιδόμενα χαρτόσημα.

2. Ὁ τύπος, ὁ χρόνος ἰσχύος καὶ ὁ τρόπος διαθέσεως τῶν ἐνσήμων καθορισθῆσεται διὰ Κανονισμοῦ.

Ὡσαύτως διὰ Κανονισμοῦ δύναται νὰ ὀρίζηται ἕτερος τρόπος εισπράξεως τῶν εισφορῶν δι' ἅπαντας τοὺς ἐργοδότες καὶ ἡσφαλισμένους ἢ διὰ τινὰς κατηγορίας τούτων ὡς κατηγορίας νοουμένης καὶ τοῦ προσωπικοῦ ὀρισμένης ἐπιχειρήσεως ἢ κατὰ τοπικὰς περιοχάς.

3. Ἡ εἰσπράξις τῶν πόρων τοῦ ΤΣΑ ἐνεργεῖται ὑπὸ τῶν ἀρμοδίων Ὑπηρεσιῶν τοῦ Κεντρικοῦ Καταστήματος τοῦ Ταμείου καὶ τῶν κατὰ τόπους Ὑποκαταστημάτων αὐτοῦ.

Ἡ κατὰ τὰ ἀνωτέρω εἰσπραξίς δύναται δι' ἀποφάσεως τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου καθορίζοντος καὶ πᾶσαν ἀναγκαίαν λεπτομέρειαν νὰ ἀνατίθεται εἰς Πράκτορας, Νομικά Πρόσωπα ἢ Τράπεζας, Κοινὰ Ταμεῖα αὐτοκινήτων ἢ τοὺς διαχειριστὰς αὐτῶν καὶ εἰς τὰς πάσης φύσεως αὐτοκινήτιστικὰς Ὁργανώσεις ἐπὶ ποσοστῷ τῶν εἰσπραττομένων ὀριζομένων δι' ἀποφάσεως τοῦ Δ.Σ. ἐν ἐκάστη συγκεκριμένη περιπτώσει μὴ δυναμένου πάντως νὰ ὑπερβῇ τὸ 5 %.

4. Τὸ δικαίωμα πρὸς εἰσπραξίν των εισφορῶν, παραγράφεται μετὰ δεκαετίαν ἀπὸ τῆς λήξεως τοῦ Οἰκονομικοῦ ἔτους, καθ' ὃ αὐταὶ κατέστησαν ἀπαιτηταί.

Ἐπὶ τῆς τοιαύτης παραγραφῆς, ἐφαρμόζονται κατ' ἀναλογίαν αἱ διατάξεις περὶ βραχυπροθέσμων παραγραφῶν τοῦ Ἀστικοῦ Κώδικος.

5. Εἰσφοραὶ ἀχρεωστικῶς εἰσπραχθεῖσαι ἐπιστρέφονται ἐπὶ τῇ αἰτήσῃ τοῦ ἐνδιαφερομένου, ἐντόκως πρὸς 4 %. Ὁ ἡσφαλισμένος μισθωτὸς δικαιούται νὰ ἀπαιτήσῃ τὴν ἀπ' εὐθείας εἰς αὐτὸν πληρωμὴν τοῦ ἀναλογούντος αὐτῷ ἐξ εἰσφορῶν ποσοῦ ἐκ τῶν ἀχρεωστικῶς εἰσπραχθεισῶν εισφορῶν μετὰ τοῦ ἐκ 4 % τόκου.

6. Ἐν περιπτώσει καθυστέρησεως καταβολῆς εἰς τὸ ΤΣΑ τῶν ὑπὲρ αὐτοῦ εισφορῶν πέραν τῶν δύο μηνῶν ἀπὸ τοῦ τέλους τοῦ μηνὸς ἐντὸς τοῦ ὁποίου ἦσαν καταβλητέαι, ὁ ὑπόχρεως εἰς τὴν καταβολὴν ταύτην διαπράττει ποινικὸν ἀδίκημα τιμωρούμενον κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ Α.Ν. 86/1967. Ἐργοδότης καθυστερῶν τὴν καταβολὴν τῆς παρακρατηθείσης ἢ καταβληθείσης αὐτῷ ἀτομικῆς εισφορᾶς τοῦ μισθωτοῦ πέραν τῶν δύο μηνῶν ἀπὸ τοῦ τέλους τοῦ μηνὸς ἐντὸς τοῦ ὁποίου ἦτο αὕτη καταβλητέα διαπράττει τὸ ἀδίκημα τῆς ὑπεξαίρεσεως.

7. Αἱ πάσης φύσεως εισφοραὶ ὑπὲρ τοῦ ΤΣΑ καθυστεροῦμεναι πέραν τῶν δύο μηνῶν καὶ ὑπὸ τοῦ Δημοσίου, Δήμων, Κοινοτήτων καὶ Ν.Π.Δ.Δ. πέραν τῶν τριῶν μηνῶν ἀπὸ τοῦ τέλους τοῦ μηνὸς εἰς ὃν ἀνάγονται αὐταὶ ἐπιβαρύνονται δι' ἕκαστον διμήνον καθυστέρησεως διὰ προσθέτου τέλους 3 % μὴ δυναμένου νὰ ὑπερβῇ τὸ 50 % τῆς κυρίας ὀφειλῆς.

8. Αἱ ἀπαιτήσεις τοῦ ΤΣΑ ἐκ καθυστερουμένων πάσης φύσεως εισφορῶν, προσθέτων τελῶν καὶ εἰδικῶν προσανξήσεων κατ' ἐφαρμογὴν τῆς παρ. 6 τοῦ άρθρου 7 τοῦ παρόντος εἰσπράττονται κατὰ τὴν διαδικασίαν τοῦ νόμου περὶ εἰσπράξεως δημοσίων ἐσόδων ὑπὸ τῶν ἰδίων αὐτοῦ ὁργάνων.

Ὡς τίτλοι διὰ τὴν βεβαίωσιν καὶ ἀναγκαστικὴν εἰσπραξίν των ἀπαιτήσεων τοῦ Ταμείου χρησιμεύουσιν αἱ ὑπὸ

τῶν ἐντεταλμένων ὁργάνων τούτου συντασσόμεναι πράξεις ἐπιβολῆς εισφορῶν καὶ προσθέτων τελῶν.

Διὰ Κανονισμοῦ καθορισθῆσεται ὁ τύπος, τὰ στοιχεῖα ἅτινα πρέπει νὰ περιέχουν αἱ ἐν λόγῳ πράξεις, ὡς καὶ ὁ τρόπος ἐπιδόσεως τούτων.

9. Ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ἐν τῇ προηγούμενῃ παραγράφῳ τίτλων πρὸς εἰσπραξίν καὶ ἀφοῦ προηγούμενως διαπιστωθῇ ἢ μὴ πληρωμὴ τῆς ὀφειλῆς ὑπὸ τῶν πρὸς τοῦτο ὑποχρέων συντάσσονται ὑπὸ τοῦ Ταμείου καταστάσεις ὀφειλετῶν αἰτινες, ὑπογραφόμεναι ὑπὸ τοῦ Διευθυντοῦ τοῦ Ταμείου ἢ ἐτέρου ὁργάνου ἐντεταλμένου πρὸς τοῦτο ὑπὸ τοῦ Δ.Σ. ἐπέχουσι θέσιν τίτλου ἐκτελέσεως καὶ ἐκτελοῦνται συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ νόμου περὶ εἰσπράξεως Δημοσίων Ἐσόδων.

10. Κατὰ τῶν ἀνωτέρω πράξεων ἐπιτρέπεται ἡ ἄσκησις ἐνστάσεων ὑπὸ τῶν ἐνδιαφερομένων, ἐνώπιον τοῦ Διοικ. Συμβουλίου τοῦ ΤΣΑ ἀπὸ τῆς λειτουργίας δὲ τῶν Τοπικῶν Ἐπιτροπῶν ἐνώπιον τούτων, ἐντὸς προθεσμίας 30 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως τούτων.

Κατὰ τὴν ἐκδίκασιν τῆς ἐνστάσεως καλεῖται ἵνα ἀναπτύξῃ τὰς ἀπόψεις του ὁ ἐνιστάμενος, δυνάμενος νὰ παραστῇ καὶ δι' ἀντιπροσώπου. Προκειμένου περὶ ἀποφάσεως ἀναφερομένης εἰς θέματα ὑπαγωγῆς εἰς τὴν ἀσφάλισιν διαρκούσης τῆς ασφαλιστικῆς σχέσεως καὶ καταβολῆς τῶν εισφορῶν, καλοῦνται ἵνα ἀναπτύξουν τὰς ἀπόψεις των καὶ οἱ ἀναφερόμενοι εἰς τὴν ἀπόφασιν ἡσφαλισμένοι καὶ ἐργοδοταὶ τούτων, ἐφ' ὅσον δὲν περιλαμβάνονται μετὰ τῶν ἐνισταμένων δυνάμενοι νὰ παραστοῦν καὶ δι' ἀντιπροσώπων.

11. Ἡ τυχὸν ὑπὸ τοῦ ὀφειλέτου ἄσκησις ἐνστάσεως κατὰ τῆς πράξεως ἐπιβολῆς εισφορῶν καὶ προσθέτων τελῶν δὲν ἀναστέλλει τὴν ἐκτέλεσιν.

12. Διὰ Κανονισμοῦ καθορισθῶσονται αἱ λεπτομέρειαι ἐφαρμογῆς τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος άρθρου.

Άρθρον 10.

Συνιστώμεναι θέσεις προσωπικοῦ.

1. Διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ παρόντος συνιστῶνται παρὰ τῷ ΤΣΑ πέραν τῶν ὑφισταμένων καὶ αἱ κάτωθι θέσεις.

α. Κλάδου Α1 (Διοικητικοῦ—Λογιστικοῦ).

- (1) Μία (1) θέσις ἐπὶ βαθμῷ 1ω
- (2) Τρεῖς (3) θέσεις ἐπὶ βαθμοῖς 3ω—2ω
- (3) Ὁκτὼ (8) θέσεις ἐπὶ βαθμοῖς 5ω—4ω
- (4) Εἴκοσι (20) θέσεις ἐπὶ βαθμοῖς 8ω—6ω.

β. Κλάδου Β1 (Διοικητικοῦ—Λογιστικοῦ).

- (1) Ἐννέα (9) θέσεις ἐπὶ βαθμοῖς 5ω—4ω
- (2) Ἐκατὸν πέντε (105) θέσεις ἐπὶ βαθμοῖς 10ω—6ω.

2. Διὰ Π. Δ/τος ἐκδιδόμενου προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ Κοινωνικῶν Ὑπηρεσιῶν μετὰ γνώμην τοῦ Δ.Σ. τοῦ ΤΣΑ ὀρίζονται :

α. Τὰ τῆς συνθέσεως λειτουργίας καὶ τῶν ἀρμοδιοτήτων τῶν συλλογικῶν ὁργάνων Διοικήσεως τοῦ ΤΣΑ καὶ β. Τὰ τῆς ὁργανώσεως καὶ λειτουργίας τῶν Ὑπηρεσιῶν τοῦ ΤΣΑ ὡς καὶ τὰ τῆς συνθέσεως τοῦ προσωπικοῦ τούτου, οἱ Κλάδοι τῶν τακτικῶν θέσεων, ὁ ἀριθμὸς τῶν θέσεων τούτων κατὰ κλάδους καὶ βαθμούς, ὁ ἀριθμὸς τῶν ἐπὶ σχέσει ἐργασίας ἰδιωτικοῦ δικαίου θέσεων καὶ τὰ προσόντα διορισμοῦ εἰς τὰς θέσεις ταύτας, ἡ χορήγησις ἐπιδομάτων εἰς ὑπαλλήλους βεβαιωτὰς ἐσόδων καὶ ἡ σύστασις ἐπιτροπῶν παρὰ τῷ ΤΣΑ.

Άρθρον 11.

Συνταξιοδότησις λόγῳ γήρατος.

1. Ὁ ἡσφαλισμένος παρὰ τῷ ΤΣΑ δικαιούται συντάξεως λόγῳ γήρατος ἐὰν κατὰ τὴν ὑποβολὴν τῆς αἰτήσεως,

έχη συμπληρώσει τὸ 65ον ἔτος τῆς ἡλικίας, καὶ ἐπραγματοποίησε χρόνον ἀσφαλίσεως δέκα πέντε τοῦλάχιστον ἐτῶν ἢ ἔχει συμπληρώσει τὸ 60ον ἔτος τῆς ἡλικίας του καὶ ἐπραγματοποίησε χρόνον ἀσφαλίσεως εἴκοσι πέντε τοῦλάχιστον ἐτῶν.

2. Κατ' ἐξαίρεσιν, ὁ παρὰ τῷ ΤΣΑ ἡσφαλισμένος ὁδηγὸς αὐτοκινήτου δικαιούται πλήρους συντάξεως λόγω γήρατος ἐὰν κατὰ τὴν ὑποβολὴν τῆς αἰτήσεως ἔχη συμπληρώσει τὸ 60ον ἔτος τῆς ἡλικίας του καὶ ἐπραγματοποίησε χρόνον ἀσφαλίσεως δέκα πέντε τοῦλάχιστον ἐτῶν, ὑπὸ τὸν ὅρον ὅτι ἀπὸ τῆς ὑπαγωγῆς του εἰς τὴν ἀσφάλισιν τοῦ ΤΣΑ ἀπασχολήθη ὡς ὁδηγὸς δώδεκα τοῦλάχιστον πλήρη ἔτη.

3. Προκειμένου περὶ ἀναπήρων πολέμου, τὰ ἐν τοῖς παραγράφοις 1 καὶ 2 ὅρια ἡλικίας 65 καὶ 60 μειοῦνται εἰς τὸ 60 καὶ τὸ 55 ἀντιστοίχως.

4. Διὰ τὴν θεμελίωσιν δικαιώματος συντάξεως λόγω γήρατος συνυπολογίζονται μέχρι συμπληρώσεως τῶν ἀπαιτούμενων χρονικῶν προϋποθέσεων καὶ αἱ ἡμέραι καθ' ἃς ὁ ἡσφαλισμένος ἐδικαιώθη συντάξεως λόγω ἀναπηρίας ἐντὸς τῆς τελευταίας, πρὸ τῆς συμπληρώσεως τοῦ ὁρίου ἡλικίας δεκαετίας.

Ἄρθρον 12.

Συνταξιοδότησις λόγω ἀναπηρίας.

1. Ὁ παρὰ τῷ ΤΣΑ ἡσφαλισμένος δικαιούται συντάξεως λόγω ἀναπηρίας ἐὰν κατέστη ἀνάπηρος κατὰ τὴν ἔννοιαν τῆς ἐπομένης παραγράφου καὶ ἐπραγματοποίησε χρόνον ἀσφαλίσεως, ὁ μὲν μισθωτὸς ὁδηγὸς πέντε τοῦλάχιστον ἐτῶν, ἐξ ὧν ἓν τοῦλάχιστον ἔτος κατὰ τὴν τελευταίαν πρὸ τῆς ὑποβολῆς τῆς αἰτήσεως τριετίαν, ὁ δὲ ὁδηγὸς ἰδιοκτῆτης ἢ ἐκμεταλλεὺς Δ.Χ. αὐτοκινήτου ἄνευ διπλώματος ὁ μὴ ἐργασθεὶς ἐπὶ πενταετίαν ὡς μισθωτὸς ὁδηγὸς δέκα τοῦλάχιστον ἐτῶν.

2. Ὁ ἡσφαλισμένος θεωρεῖται ἀνάπηρος διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τῶν διατάξεων τῆς προηγουμένης παραγράφου, ἐὰν λόγω παθήσεως ἢ βλάβης ἢ ἐξασθενήσεως σωματικῆς ἢ πνευματικῆς ἐξαμήνου τοῦλάχιστον κατ' ἰατρικὴν πρόβλεψιν διαρκείας, καταστῇ ἀνίκανος διὰ τὴν ἄσκησιν τοῦ ἐπαγγέλματος.

3. Ἐὰν ἡ ἀνικανότης πρὸς ἐργασίαν ὀφείλεται εἰς βίαιον συμβάν ἐπελθὼν κατὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῆς ἐργασίας ἢ ἐξ ἀφορμῆς αὐτῆς, διὰ τὴν χορήγησιν συντάξεως δὲν ἀπαιτεῖται ἡ πραγματοποιήσις τοῦ καθοριζομένου ἐν παρ. 1 τοῦ παρόντος ἁρθροῦ χρόνον ἀσφαλίσεως.

Ἐὰν ἡ ἀνικανότης πρὸς ἐργασίαν ὀφείλεται εἰς βίαιον συμβάν μὴ ἐπελθὼν ὁμως ἐν τῇ ἐκτέλει ἢ ἐξ ἀφορμῆς τῆς ἐργασίας, διὰ τὴν χορήγησιν συντάξεως ἀρκεῖ ἡ πραγματοποιήσις τοῦ ἡμίσεος μόνον τοῦ χρόνου ἀσφαλίσεως τοῦ καθοριζομένου ἐν παρ. 1 τοῦ παρόντος ἁρθροῦ.

4. Ἐὰν ὁ ἡσφαλισμένος κατέστη ἀνάπηρος ἐκ προθέσεως ἢ συνεπείᾳ πλημμελήματος ἢ κακουργήματος παρ' αὐτοῦ διαπραχθέντος, ἀποδεικνύεται δὲ ἡ ἐνοχὴ του δι' ἀμετακλήτου δικαστικῆς ἀποφάσεως, δὲν δικαιούται συντάξεως λόγω ἀναπηρίας. Ἐὰν ὁμως ὑπάρχῃ πρόσωπα ἐκ τῶν ἐν ἁρθρῷ 13 τοῦ παρόντος ἀναφερομένων, δικαιούνται ταῦτα τῆς συντάξεως ἥς θὰ ἐδικαιούντο εἰς περίπτωσιν θανάτου τοῦ ἡσφαλισμένου.

Ἄρθρον 13.

Συνταξιοδότησις λόγω θανάτου.

1. Ἐν περιπτώσει θανάτου συνταξιούχου λόγω ἀναπηρίας ἢ γήρατος ἢ ἡσφαλισμένου ἔχοντος πραγματοποιήσει χρόνον ἀσφαλίσεως πέντε τοῦλάχιστον ἐτῶν δικαιούνται συντάξεως κατὰ τὰς ἐπομένας παραγράφους :

α. Ἡ χήρα ἢ ὁ ἄπορος καὶ ἀνάπηρος χῆρος οὐτινος ἡ συντήρησις ἐβάρυνε κυρίως τὴν θανοῦσαν.

β. Τὰ ἄγαμα νόμιμα, νομιμοποιηθέντα, ἀναγνωρισθέντα καὶ υἱοθετηθέντα τέκνα, ἐφ' ὅσον ἡ υἱοθεσία ἔλαβε χώραν ἐν τοῦλάχιστον ἔτος πρὸ τοῦ θανάτου ἢ τῆς χορηγήσεως τῆς συντάξεως εἰς τὸν θετὸν πατέρα καὶ ἐπὶ θανάτου ἡσφαλισμένης ἢ συνταξιούχου καὶ τὰ φυσικὰ αὐτῆς τέκνα, μέχρι τῆς συμπληρώσεως τοῦ 18ου ἔτους τῆς ἡλικίας των ἢ τῆς πρὸ τούτου συνάψεως γάμου, ἐφ' ὅσον εἰς ἀπάσας τὰς περιπτώσεις δὲν λαμβάνουν ἐτέραν σύνταξιν ἐκ τοῦ ΤΣΑ.

γ. Οἱ κατὰ τὸν χρόνον τοῦ θανάτου ἡσφαλισμένου ἢ συνταξιούχου ὀρφανοὶ πατρὸς καὶ μητρὸς ἐγγονοὶ καὶ προγονοὶ ἐφ' ὅσον οὗτοι συνετηροῦντο κυρίως ὑπὸ τοῦ θανόντος ἢ τῆς θανούσης, ὑπὸ τὰς ἄνω προϋποθέσεις.

Τὰ πρόσωπα τῶν ἀνωτέρω περιπτώσεων β καὶ γ δικαιούνται συντάξεως μέχρι τοῦ 25ου ἔτους τῆς ἡλικίας ἐφ' ὅσον ἐξακολουθοῦν τὰς σπουδὰς των εἰς ἀνεγνωρισμένας ὑπὸ τοῦ Κράτους Σχολὰς Ἑπιστημονικῆς, Ἑπαγγελματικῆς ἢ Τεχνικῆς Ἑκπαιδεύσεως.

Προκειμένου περὶ τέκνων ἐγγονῶν καὶ προγονῶν ἀνικάνων πρὸς πᾶσαν βιοποριστικὴν ἐργασίαν ἢ σύνταξιν καταβάλλεται καὶ μετὰ τὴν συμπλήρωσιν τοῦ 18ου ἔτους τῆς ἡλικίας.

δ. Οἱ γονεῖς ἐὰν εἶναι ἄποροι καὶ συνετηροῦντο κυρίως ὑπὸ τοῦ θανόντος, ὁ δὲ πατὴρ εἶναι ἀνίκανος πρὸς πᾶσαν βιοποριστικὴν ἐργασίαν.

Οἱ θετοὶ γονεῖς δικαιούνται συντάξεως ἐφ' ὅσον ἡ υἱοθεσία ἔλαβε χώραν τρία τοῦλάχιστον ἔτη πρὸ τοῦ θανάτου τοῦ υἱοθετηθέντος τέκνου.

2. Ἡ χήρα ἢ ὁ χῆρος σύζυγος δὲν δικαιούνται συντάξεως ἐὰν ὁ θάνατος τοῦ συζύγου ἢ τῆς συζύγου ἐπῆλθε πρὸ τῆς παρόδου ἐξ μηνῶν ἀπὸ τῆς τελέσεως τοῦ γάμου ἐκτὸς ἐάν :

α. Ὁ θάνατος ὀφείλεται εἰς βίαιον συμβάν.

β. Ὑφισταμένου γάμου ἐγεννήθη ἢ διὰ τοῦ γάμου ἐνομιμοποιήθη τέκνον.

γ. Ἡ χήρα κατὰ τὸν χρόνον τοῦ θανάτου τελεῖ εἰς κατάστασιν ἐγκυμοσύνης καὶ

δ. Ὁ θανὼν ἢ θανοῦσα ἐλάμβανε κατὰ τὴν τέλεσιν τοῦ γάμου σύνταξιν ἀναπηρίας ἢ γήρατος ὁ δὲ θάνατος ἐπῆλθε πρὸ τῆς παρόδου 24 μηνῶν ἀπὸ τῆς τελέσεως τοῦ γάμου, ἐκτὸς ἐὰν καὶ ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ συντρέχη λόγος τις ἐκ τῶν ἀνωτέρω ὑπὸ στοιχεῖα α, β, καὶ γ, ἀναφερομένων.

Ἄρθρον 14.

Ποσὸν συντάξεως γήρατος καὶ ἀναπηρίας.

1. Τὸ ποσὸν τῆς ὑπὸ τοῦ ΤΣΑ χορηγουμένης βασικῆς μηνιαίας συντάξεως λόγω γήρατος καὶ ἀναπηρίας εἰς τὸν δικαιούχον συντάξεως, καθορίζεται ἴση πρὸς 100% τῆς ὑπὸ τοῦ ΙΚΑ ἀπονεμητέας κατὰ τὴν 1.1.1974 βασικῆς συντάξεως λόγω γήρατος ἢ ἀναπηρίας εἰς ἡσφαλισμένον του ἔχοντα τὸν αὐτὸν χρόνον ἀσφαλίσεως καὶ κατ' ἀνώτατον ὅριον μέχρι 37 ἐτῶν καὶ μισθὸν 6.000 δρχ. μηνιαίως, λαμβανομένου ὑπ' ὅψιν διὰ τὸν τοιοῦτον ὑπολογισμὸν ποσοστοῦ προσαυξήσεως μόνον 10%.

2. Κατὰ τὴν πρώτην περίοδον ἐφαρμογῆς τοῦ παρόντος Ν.Δ/τος, τὸ ὑπὸ τῆς προηγουμένης παραγράφου προβλεπόμενον ποσοστὸν ὀρίζεται :

α. Εἰς 70% προκειμένου περὶ συντάξεων ὧν ἡ ἐναρξὶς ἐμπίπτει εἰς τὸ χρονικὸν διάστημα ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος μέχρι 31.12.1974 καὶ

β. Εἰς 85% προκειμένου περὶ συντάξεων ὧν ἡ ἐναρξὶς ἐμπίπτει εἰς τὸ χρονικὸν διάστημα ἀπὸ 1.1.1975 ἕως 31.12.1975.

3. Τὸ ποσὸν τῆς συντάξεως λόγω γήρατος καὶ ἀναπηρίας προσαυξάνεται :

α. Κατὰ ποσὸν δρχ. (300) μηνιαίως, ἐφ' ὅσον ὁ συνταξιούχος εἶναι ἐγγαμος, ἢ δὲ σύζυγός του δὲν ἀσκεῖ ἐπάγγελμα τι ἢ δὲν εἶναι συνταξιούχος Ἀσφαλιστικοῦ Ὁργανισμοῦ ἢ Ν.Π.Δ.Δ. ἢ τοῦ Δημοσίου.

β. Κατὰ ποσὸν δρχ. (200) δι' ἕκαστον τέκνον μέχρι συμπληρώσεως τοῦ 18ου ἔτους τῆς ἡλικίας των, ἐφ' ὅσον

είναι χήρα και δεν ασκούν επάγγελμα τι η δεν λαμβάνει δι' αυτά προσαύξησην, ο έτερος τών συζύγων εάν είναι συνταξιούχος η δεν λαμβάνουν τα ίδια σύνταξιν εξ ασφαλιστικού Ὁργανισμοῦ η τοῦ Δημοσίου η Ν.Π.Δ.Δ.

4. Ὁ καθορισμός τοῦ ποσοῦ τῆς συντάξεως λόγω ἀναπηρίας ἐνεργεῖται : ὑπολογιζομένου ὡς χρόνου ἀσφαλίσεως κατ' ἐλάχιστον 25 ἐτῶν, ἐφ' ὅσον τὸ ποσοστὸν ἀναπηρίας εἶναι ἑλασσόν τῶν 67% καὶ 30 ἐτῶν, ἐφ' ὅσον τὸ ποσοστὸν ἀναπηρίας εἶναι μεῖζον τῶν 67%.

5. Τὸ ποσὸν τῆς καταβαλλομένης ὑπὸ τοῦ ΤΣΑ βασικῆς μηνιαίας συντάξεως λόγω ἀναπηρίας προσανέξνεται κατὰ 50% ἐφ' ὅσον ὁ ἀνάπηρος εὐρίσκεται διαρκῶς εἰς κατάστασιν ἀπαιτοῦσαν συνεχῇ ἐπίβλεψιν, περιποίησιν καὶ συμπαράστασιν ἑτέρου προσώπου (ἀπόλυτος ἀναπηρία).

6. Οὐδεὶς δύναται νὰ λαμβάνῃ παρὰ τοῦ ΤΣΑ περισσotέρας τῆς μιᾶς συντάξεως ἐξ ἰδίας αὐτοῦ ἐργασίας.

Ἐὰν ὁ ἡσφαλισμένος δικαιούται πλειόνων συντάξεων ἐξ ἰδίας ἐργασίας λαμβάνει τὴν μεγαλυτέραν.

Ἄρθρον 15.

Ποσὸν συντάξεως λόγω θανάτου.

1. Τὸ ποσὸν τῆς ὑπὸ τοῦ ΤΣΑ χορηγουμένης βασικῆς μηνιαίας συντάξεως λόγω θανάτου ὀρίζεται ὡς ἀκολούθως :

α. Τὸ ποσὸν τῆς συντάξεως εἰς ἣν δικαιούται ἡ χήρα ἢ ὁ χήρος ἰσοῦται πρὸς τὰ 70% τοῦ ποσοῦ τῆς συντάξεως ἣν ἐλάμβανεν ὁ θανὼν ἢ ἡ θανοῦσα ἢ ἡς θὰ ἐδικαιούτο ὁ θανὼν ἡσφαλισμένος ἂν κατὰ τὴν ἡμέραν τοῦ θανάτου καθίστατο ἀνάπηρος, μὴ συνυπολογιζομένου τοῦ ἐπιδόματος τῆς παρ. 5 τοῦ ἄρθρου 14.

β. Τὸ ποσὸν τῆς συντάξεως ἣν δικαιούται ἕκαστον τέκνον ἰσοῦται πρὸς τὰ 20% τοῦ ποσοῦ τῆς συντάξεως ἣν ἐλάμβανεν ὁ θανὼν (ἢ θανοῦσα) ἢ ἡς θὰ ἐδικαιούτο οὗτος (αὕτη) κατὰ τὰ ἐν τῇ προηγουμένη περιπτ. α' ὀριζόμενα.

Προκειμένου ὅμως περὶ τέκνου ὀρφανοῦ ἐξ ἀμφοτέρων τῶν γονέων ἢ ὀρφανοῦ πατρὸς τέκνου, οὔτινος ἢ μήτηρ ἦλθεν εἰς νέον γάμον, ἢ ὡς ἄνω σύνταξιν τέκνου τριπλασιάζεται.

Τὸ σύνολον πάντως τῶν συντάξεων τῆς χήρας ἢ τοῦ χήρου καὶ τῶν τέκνων δὲν δύναται νὰ ὑπερβαῖν τὸ ποσὸν τῆς συντάξεως τοῦ θανόντος ἢ τῆς θανούσης καὶ μὴ ὑπαρχούσης χήρας ἢ χήρου δικαιουμένης συντάξεως τὰ 80% τῆς ἐν λόγω συντάξεως.

Ἐὰν τὸ σύνολον τῶν συντάξεων ὑπερβαῖν τὰ ὅρια τοῦ προηγουμένου ἐδαφίου ἢ σύνταξιν ἕκαστου δικαιουμένου μειοῦται ἀναλόγως.

γ. Οἱ περὶ ὧν αἱ περιπτ. γ' καὶ δ' τῆς παρ. 1 τοῦ ἄρθρου 13 ἐγγονοὶ, προγονοὶ καὶ γονεῖς δικαιοῦνται συντάξεως ἐὰν δὲν ὑπάρχουν χήρα ἢ χήρος ἢ τέκνα δικαιούμενοι συντάξεως ἢ ὑπαρχόντων τοιούτων ἐὰν διὰ τῆς ἱκανοποιήσεως τῶν εἰς σύνταξιν δικαιωμάτων αὐτῶν δὲν ἐξαντλῆται τὸ ποσὸν τῆς συντάξεως τοῦ θανόντος ἢ τῆς θανούσης.

δ. Τὸ ποσὸν τῆς συντάξεως ἕκαστου ἐγγονοῦ, προγονοῦ, τοῦ πατρὸς καὶ τῆς μὴ χήρας μητρὸς ἰσοῦται πρὸς 20% τῆς συντάξεως τοῦ θανόντος ἢ τῆς θανούσης δι' ἕκαστον ἐξ αὐτῶν, τῆς δὲ χήρας μητρὸς πρὸς τὰ 40% τῆς αὐτῆς συντάξεως, χωρὶς ὅμως τὸ σύνολον τῶν συντάξεων τῶν ἐγγονῶν καὶ γονέων νὰ δύναται νὰ ὑπερβῇ ἐν μὲν τῇ πρώτῃ περιπτώσει τῆς προηγουμένης περιπτ. γ', τὰ 80% τῆς συντάξεως τοῦ θανόντος ἢ τῆς θανούσης, ἐν δὲ τῇ δευτέρᾳ περιπτώσει τὸ ποσὸν τὸ ἀπομένον ἐκ τῆς ἐν λόγω συντάξεως μετὰ τὴν ἱκανοποίησιν τοῦ εἰς σύνταξιν δικαιώματος τῆς χήρας ἢ τοῦ χήρου ἢ τῶν τέκνων. Ἐὰν τὸ σύνολον τῶν συντάξεων ὑπερβαῖν τ' ἄνωτέρω ὅρια ἢ σύνταξιν ἕκαστου δικαιουμένου μειοῦται ἀναλόγως.

2. Πρόσωπα ἐκ τῶν κατὰ τὸ παρὸν ἄρθρον δικαιουμένων συντάξεως στεροῦνται παντὸς ἐπ' αὐτῆς δικαιώματος, ἐὰν δι' ἀποφάσεως Ποινικοῦ Δικαστηρίου ἤθελον καταδικασθῇ

ἀμετακλήτως διὰ προᾶξιν, ἀποτέλεσμα τῆς ὁποίας ὑπῆρξεν ὁ θάνατος τοῦ ἡσφαλισμένου, ἢ τοῦ συνταξιούχου.

Ἄρθρον 16.

Γενικαὶ Διατάξεις.

Τὰ ἀπαιτούμενα δι' ἑκάστην περίπτωσιν ἔτη ἀσφαλίσεως πρὸς καθορισμὸν τοῦ ποσοῦ τῆς συντάξεως λογίζονται συμπληρωμένα καὶ ἐὰν ἐλλείπῃ ἐκ τοῦ τελευταίου τούτων διάστημα μὴ ὑπερβαῖνον τὸ ἐξάμηνον.

Ἄρθρον 17.

Ἐναρξίς - Λῆξις - Ἀναστολὴ Συντάξεως.

1. Ἡ καταβολὴ τῶν συντάξεων λόγω γήρατος ἢ ἀναπηρίας ἀρχεται ἀπὸ τῆς πρώτης τοῦ μηνὸς τοῦ ἐπομένου ἐκείνου καθ' ὃν ὑπεβλήθη εἰς τὸ ΤΣΑ ἢ περὶ συνταξιοδότησεως αἴτησις, μετ' αὐτῆς δὲ καὶ ἡ ἐπαγγελματικὴ ἄδεια ἱκανότητος ὁδηγοῦ αὐτοκινήτου προκειμένου περὶ ἡσφαλισμένου κεκτημένου ἐπαγγελματικῆς ἄδειαν ἱκανότητος ὁδηγοῦ αὐτοκινήτου, καὶ ἡ ἄδεια ἐκπαιδευτοῦ ὁδηγῶν αὐτοκινήτων προκειμένου περὶ ἡσφαλισμένου ἐκπαιδευτοῦ ὁδηγῶν αὐτοκινήτων.

Ἡ καταβολὴ τῆς συντάξεως λόγω θανάτου ἀρχεται ἀπὸ τῆς πρώτης τοῦ μηνὸς τοῦ ἐπομένου ἐκείνου καθ' ὃν ἐπῆλθεν ὁ θάνατος μὴ δυναμένης πάντως ν' ἀνατρέξῃ εἰς χρόνον ἀπώτερον τοῦ ἔτους ἀπὸ τῆς ὑποβολῆς τῆς αἰτήσεως περὶ ἀπονομῆς συντάξεως.

2. Ἐν περιπτώσει ὑπάρξεως ὀφειλῆς τοῦ αἰτούντος προκειμένου περὶ χορηγήσεως συντάξεως λόγω γήρατος ἢ ἀναπηρίας ἢ τοῦ θανόντος, προκειμένου περὶ χορηγήσεως συντάξεως λόγω θανάτου ἐκ καθυστερουμένων ασφαλιστικῶν εἰσφορῶν, ἢ ἐκ πάσης ἄλλης αἰτίας, ἡ καταβολὴ τῆς συντάξεως ἀρχεται ἀπὸ τῆς πρώτης τοῦ μηνὸς τοῦ ἐπομένου ἐκείνου ἐντὸς τοῦ ὁποίου συνετελέσθη ἡ πλήρης ἐξόφλησις τῆς ὀφειλῆς.

3. Τὸ δικαίωμα εἰς σύνταξιν λήγει εἰς τὸ τέλος τοῦ μηνὸς καθ' ὃν ἔλαβε χώραν ὁ θάνατος τοῦ συνταξιούχου ἢ ὁ ἀνάπηρος ἔπαυσε νὰ πληροῖ τὰς προϋποθέσεις τοῦ ἄρθρου 12 ἢ ἐπὶ χήρας εἰς τὸ τέλος τοῦ μηνὸς καθ' ὃν συνῆψε νέον γάμον καὶ ἐπὶ τέκνων ἐγγονῶν καὶ προγονῶν εἰς τὸ τέλος τοῦ μηνὸς καθ' ὃν συνεπλήρωσαν τὰ κατὰ τὰς περιπτώσεις β' καὶ γ' τῆς παρ. 1 τοῦ ἄρθρου 13 τοῦ παρόντος νόμου ὅρια ἡλικίας κατὰ τὰς ἐν αὐταῖς διακρίσεις ἢ πρὸ τῶν ὀρίων τούτων συνῆψαν γάμον.

4. Ἀναστέλλεται ἡ καταβολὴ τῆς συντάξεως ἐφ' ὅσον ὁ συνταξιούχος τυγχάνει ἰδιοκτήτης χρησιοῦχος ἢ ἐκμεταλλεὺς πλέον τοῦ ἐνδὸς ἀκεραίου ἐπιβατικοῦ αὐτοκινήτου δημοσίας χρήσεως, ἢ πλέον τοῦ ἐνδὸς λεωφορείου δημοσίας χρήσεως ἢ φορτηγοῦ αὐτοκινήτου ἄνω τῶν ἐξ τόνων ἢ ποσοστὸν πλειόνων αὐτοκινήτων τῆς αὐτῆς κατηγορίας ὑπερβαίνοντων ἐν τῷ συνόλῳ τὰ ἄνωτέρω καθοριζόμενα ὅρια.

Προκειμένου περὶ κατοχῆς ποσοστῶν αὐτοκινήτων δημοσίας χρήσεως διαφόρων κατηγοριῶν ἢ καταβολὴ τῆς συντάξεως ἀναστέλλεται ἐκτὸς ἐὰν ἡ κατοχὴ περιορισθῇ εἰς ποσοστὸν τῆς αὐτῆς κατηγορίας αὐτοκινήτου καὶ εἰς τὰ ἄνω καθοριζόμενα ὅρια.

5. Ὁ χρόνος ἀναστολῆς τῆς καταβολῆς τῆς συντάξεως λόγω γήρατος λογίζεται ὡς χρόνος ἀσφαλίσεως, ἔστω καὶ ἂν κατεβλήθησαν εἰσφοραί.

Ἄρθρον 18.

Διαδικασία βεβαιώσεως ἀναπηρίας.

1. Ἀρμόδια ὅργανα διὰ τὴν διαπίστωσιν τῆς ἀνικανότητος προκειμένης ἀπονομῆς συντάξεως τυγχάνουν αἱ

κατὰ τόπον Ὑγειονομικαὶ Ἐπιτροπαὶ τοῦ ΙΚΑ μέχρι συστάσεως Ὑγειονομικῶν Ἐπιτροπῶν παρὰ τῷ ΤΣΑ.

2. Ἡ Ὑγειονομικὴ Ἐπιτροπὴ ἐξετάζουσα τὸν ἀσθενῆ ἀποφαίνεται ἐγγράφως περὶ τοῦ εἴδους τῆς παθήσεως αὐτοῦ, τῆς ἐντεῦθεν ἀνικανότητος πρὸς ἐργασίαν καὶ τοῦ ποσοστοῦ τῆς ἀνικανότητος περὶ τῆς κατὰ πρόβλεψιν διαρκείας τῆς ἀνικανότητος, ὡς ἐπίσης καὶ ἐὰν ὁ ἐξεταζόμενος ὢν ἀνίκανος διὰ τὸ ἐπάγγελμα τοῦ αὐτοκινητιστοῦ εἶναι ἀνίκανος διὰ πᾶσαν ἄλλην ἐργασίαν διαρκῶς ἢ προσκαίρως.

3. Τὴν ἀπόφασιν τῆς Πρωτοβαθμίου Ὑγειονομικῆς Ἐπιτροπῆς δύνανται νὰ προσβάλλωσιν ἐνώπιον Δευτεροβαθμίου Ὑγειονομικῆς Ἐπιτροπῆς ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεώς της εἴτε ὁ ἡσφαλισμένος ἐφ' ὅσον φρονεῖ ὅτι καίτοι ἀσθενὴς ἐκρίθη ὑγιὴς ἢ ἀνίκανος πρὸς ἐργασίαν δι' ἐλάσσονα τοῦ κατὰ τὴν κρίσιν του ἀπαιτουμένου χρόνου, εἴτε τὸ Ταμεῖον ἐφ' ὅσον κρίνῃ ὅτι ὁ ἐξετασθεὶς ἡσφαλισμένος ἐκρίθη ἀνίκανος χωρὶς νὰ εἶναι πράγματι τοιοῦτος ἢ ἐκρίθη ἀνίκανος διὰ χρόνον μείζονα τοῦ δικαιολογουμένου ἐκ τῆς παθήσεώς του.

Δι' ἐκάστην ὑποβαλλομένην παρ' ἡσφαλισμένου αἴτησιν ἀναθεωρήσεως καταβάλλεται παρ' αὐτοῦ εἰς τὸ Ταμεῖον παράβολον ἐκ δρχ. 100 ὅπερ ἐν περιπτώσει ἀπορρίψεως τῆς ἐν λόγῳ αἰτήσεως καταπίπτει ὑπὲρ τοῦ Ταμείου, ἄλλως ἀποδίδεται.

4. Ἡ τελεσίδικος ἀπόφασις τῶν Ὑγειονομικῶν Ἐπιτροπῶν εἶναι ὑποχρεωτικὴ διὰ τε τὸν ἡσφαλισμένον καὶ τὸ Ταμεῖον καὶ δὲν δύνανται οὗτος πρὸ τῆς παρελεύσεως ἐξαμήνου τοῦλάχιστον ἀφ' ἧς ἐκρίθη ὑπὸ τῆς Ὑγειονομικῆς Ἐπιτροπῆς τελεσίδικως νὰ κριθῇ ἐκ νέου.

Ἐὰν μεταγενεστέρως προκύβουν στοιχεῖα ὅτι ἀποκατεστάθῃ ἡ ὑγεία τοῦ λόγῳ ἀναπηρίας συνταξιούχου, καίτοι ὁ προβλεφθεὶς χρόνος ἀνικανότητος αὐτοῦ δὲν ἔληξεν εἰσέτι, δύνανται τὸ Δ.Σ. δι' ἀποφάσεως αὐτοῦ νὰ καλέσῃ καὶ παραπέμψῃ τοῦτον πρὸς ἐπανεξετάσιν εἰς τὴν Ὑγειονομικὴν Ἐπιτροπὴν ἣτις ἐξέδωκε τὴν τελεσίδικον ἀπόφασιν.

Ἐὰν ὁ ἐπανεξετασθεὶς κριθῇ ὑγιὴς, ἀποφασίζεται ἡ διακοπὴ τῆς συντάξεώς του.

5. Κατ' ἐξαιρέσιν δὲν ὑπόκεινται εἰς περαιτέρω ἐξέτασιν οἱ συνταξιούχοι, ἐφ' ὅσον παρῆλθε πενταετία ἀπὸ τῆς τελευταίας ἐξετάσεώς των ὑπὸ τῆς Ὑγειονομικῆς Ἐπιτροπῆς ἢ συνεπλήρωσαν τὸ 60ὸν ἔτος τῆς ἡλικίας των.

Ἄρθρον 19.

Παραγραφή.

1. Ἀπαιτῆται δόσεις συντάξεως μὴ εἰσπραθεῖσαι ἐντὸς ἔτους ἀφ' ἧς κατέστησαν ἀπαιτηταί, παραγράφονται.

2. Πᾶσα οἰαδήποτε ἄλλη κατὰ τοῦ ΤΣΑ ἀπαίτησις παραγράφεται μετὰ πενταετίαν.

Ἄρθρον 20.

Ἐκχώρησις — Κατάσχισις.

1. Ἀπαγορεύεται ἡ ἐκχώρησις ἢ ἡ κατάσχισις τῶν ὑπὸ τοῦ ΤΣΑ χορηγουμένων συντάξεων. Μόνον προκειμένου περὶ διατροφῆς συζύγου, κατιόντων ἢ ἀνιόντων, ἐπιτρέπεται ἡ κατάσχισις τοῦ ἐνὸς τετάρτου (1/4) τούτων κατόπιν ἀποφάσεως τοῦ ἀρμοδίου Δικαστηρίου.

2. Συμψηφισμὸς μὲ τὰς ὑπὸ τοῦ ΤΣΑ χορηγουμένας συντάξεις ἐπιτρέπεται πρὸς ἀπόσβεσιν ὀφειλῶν τῶν ἡσφαλισμένων ἢ τῶν συνταξιούχων πρὸς τὸ ΤΣΑ, ὁ δὲ συμψηφισμὸς οὗτος ἐνεργεῖται κατὰ δόσεις, μὴ δυναμένας νὰ ὑπερβοῦν τὸ 1/3 ταύτης, κατὰ ὀριζόμενας ὑπὸ τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου, συνολικῶς δὲ προκειμένου περὶ ὀφειλῆς ἐξ ἀδικήματος.

3. Καταβληθέντα ἀχρεωστήτως διὰ συντάξεις πῶσά ἐπιστρέφονται εἰς τὸ ΤΣΑ.

Δύνανται δι' ἀποφάσεως τοῦ Δ.Σ. νὰ καθορισθῇ ἡ ἐπιστροφή εἰς δόσεις ὧν ὁ ἀριθμὸς καθορίζεται διὰ τῆς αὐτῆς ἀποφάσεως μὴ δυνάμενος νὰ εἶναι ἀνώτερος τῶν 24.

Ἄρθρον 21.

Τοπικαὶ Ἐπιτροπαὶ Ἐνστάσεων.

1. Κατ' ἀποφάσεων τῶν ἀρμοδίων ὀργάνων τοῦ ΤΣΑ ἐκδιδομένων κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 9 τοῦ παρόντος ἐπιτρέπεται ἡ ἄσκησις ἐνστάσεως ἐνώπιον τῶν Τοπικῶν Ἐπιτροπῶν Ἐνστάσεων.

2. Πρὸς ἐκδίκασιν τῶν κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον ἐνστάσεων δύνανται νὰ συνιστῶνται Τοπικαὶ Ἐπιτροπαὶ Ἐνστάσεων παρὰ τῷ Κεντρικῷ Καταστήματι τοῦ ΤΣΑ καὶ τοῖς Τοπικοῖς Ὑποκαταστήμασι αὐτοῦ δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Κοινωνικῶν Ὑπηρεσιῶν μετὰ γνώμην τοῦ Δ.Σ. τοῦ ΤΣΑ.

3. Διὰ Π. Δ/των ἐκδιδομένων προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ Κοινωνικῶν Ὑπηρεσιῶν ὀρίζεται ἡ σύνθεσις, ὁ τρόπος συγκροτήσεως καὶ λειτουργίας, ἡ διάρκεια τῆς θητείας τῶν Ἐπιτροπῶν Ἐνστάσεων, οἱ λόγοι ἐκπτώσεως τῶν μελῶν τούτων ἢ τοπικῆ ἀρμοδιότης αὐτῶν, ἡ προθεσμία ἀσκήσεως τῶν ἐνστάσεων ὑπὸ τῶν ἐνδιαφερομένων καὶ πᾶσα ἀναγκαία λεπτομέρεια διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ παρόντος ἄρθρου.

4. Διὰ Π. Δ/των, ἐκδιδομένων κατὰ τὴν αὐτὴν ὡς ἄνω διαδικασίαν, δύνανται νὰ ἀνατεθοῦν καὶ ἕτεραι ἀρμοδιότητες εἰς τὰς Τοπικὰς Ἐπιτροπὰς Ἐνστάσεων.

5. Μέχρις ἐνάρξεως λειτουργίας τῶν ἐν λόγῳ Ἐπιτροπῶν ἢ ὡσάκις αὗται δι' οἰονδήποτε λόγον δὲν λειτουργοῦν, αἱ περὶ ὧν ἡ παρ. 1 τοῦ παρόντος ἄρθρου ἐνστάσεις ἐκδικάζονται ὑπὸ τοῦ Δ.Σ. τοῦ ΤΣΑ.

6. Διὰ κοινῆς ἀποφάσεως τῶν Ὑπουργῶν Οἰκονομικῶν καὶ Κοινωνικῶν Ὑπηρεσιῶν καθορίζεται ἡ ἀμοιβὴ τῶν μετεχόντων εἰς τὰς Τοπικὰς Ἐπιτροπὰς Ἐνστάσεων.

Ἄρθρον 22.

Ἐπιτροπαὶ Ἐφέσεων.

1. Κατ' ἀποφάσεων τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ ΤΣΑ ἐκδιδομένων ἐπὶ ἀσφαλιστικῶν καὶ συνταξιοδοτικῶν περιπτώσεων καὶ τοιούτων περὶ ὧν ἡ παρ. 10 τοῦ ἄρθρου 9 τοῦ παρόντος, ὡς καὶ κατὰ τῶν ἀποφάσεων τῶν Τοπικῶν Ἐπιτροπῶν Ἐνστάσεων, ἐπιτρέπεται ἡ ἄσκησις ἐφέσεως ἐνώπιον τῆς παρὰ τῷ Κεντρικῷ Καταστήματι τοῦ ΤΣΑ ἐδρευούσης Ἐπιτροπῆς Ἐφέσεων.

Δικαίωμα ἐφέσεως ἔχουν ὁ προσφεύγων κατὰ τῶν ὡς ἄνω ἀποφάσεων καὶ ὁ Πρόεδρος τοῦ Δ.Σ. ἐντὸς τεσσαράκοντα πέντε ἡμερῶν ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως τῆς ἀποφάσεως εἰς τὸν ἐνδιαφερόμενον.

2. Ἡ Ἐπιτροπὴ Ἐφέσεων ἀποτελεῖται :

α. Ἐξ ἐνὸς Συμβούλου τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου ἢ τοῦ Νομικοῦ Συμβουλίου τοῦ Κράτους, ἢ ἀνωτάτου ὑπαλλήλου τοῦ Ὑπουργείου Κοινωνικῶν Ὑπηρεσιῶν ὡς Πρόεδρου.

β. Ἐξ ἐνὸς Παρέδρου τοῦ Νομικοῦ Συμβουλίου τοῦ Κράτους, ἢ προσώπου εἰδικοῦ περὶ τὰ ἀσφαλιστικὰ θέματα.

γ. Ἐκ τοῦ ἀρμοδίου Διευθυντοῦ τοῦ Ὑπουργείου Κοινωνικῶν Ὑπηρεσιῶν.

δ. Ἐκ δύο ἡσφαλισμένων, ἐνὸς ἐκ τῆς τάξεως τῶν ἰδιο-

κτητών αυτοκινήτων και ενός εκ της τάξεως των μισθωτών οδηγών αυτοκινήτων.

ε. Έξ ενός ανωτέρου υπαλλήλου του ΤΣΑ ως εισηγητού άνευ ψήφου.

Καθόκοντα Γραμματέως εκτελεί υπάλληλος του Ταμείου μέχρι και του βου βαθμού.

3. "Απαντα τὰ μέλη της ανωτέρω Έπιτροπής μετ' ισάριθμων αναπληρωτών διορίζονται δι' απόφασεως του Υπουργού Κοινωνικών Υπηρεσιών δημοσιευμένης εις την Έφημερίδα της Κυβερνήσεως.

Τὰ εκ των ήσφαλισμένων μέλη λαμβάνονται εκ τριπλασίου αριθμού προσώπων, υποδεικνυομένων, προκειμένου μεν περί ήσφαλισμένων ιδιοκτητών, υπό της Γ.Σ.Ε.Α.Ε., προκειμένου δε περί των ήσφαλισμένων μισθωτών οδηγών υπό της Γ.Σ.Ε.Ε. προτάσει της Π.Ο.Υ.Π.Α.

Έν περιπτώσει μη υποδείξεως των ανωτέρω προσώπων υπό των ως άνω Οργανώσεων εντός 10ημέρου από της προσκλήσεως του Υπουργείου Κοινωνικών Υπηρεσιών, ταύτα διορίζονται απ' ευθείας.

Κανονισμός θέλει όρίσει τὰ της λειτουργίας και διαδικασίας εν γένει της Έπιτροπής Έφέσεων. Μέχρις εκδόσεως τούτου ισχύουσιν αι κείμεναι διατάξεις.

"Αρθρον 23.

'Απογραφή Έπαγγελματιών Αυτοκινητιστών.

1. Έντός εξ (6) μηνών από της δημοσιεύσεως του παρόντος διενεργηθήσεται γενική απογραφή άπάντων των επαγγελματιών αυτοκινητιστών της Χώρας (μισθωτών οδηγών αυτοκινήτων και αυτοτελώς άπασχολουμένων).

2. "Απαντα τὰ ανωτέρω πρόσωπα είτε είναι έγγεγραμμένα εις τὰ Μητρώα του Ταμείου Συντάξεων Αυτοκινητιστών (ΤΣΑ) είτε όχι υποχρεούνται όπως υποβάλουν εις τὰς κατά τόπους Υπηρεσίας του ΤΣΑ εντός της ανωτέρω προθεσμίας απογραφικήν υπεύθυνον δήλωσιν δεόντως συμπληρωμένην.

3. Δι' απόφασεως του Διοικητικού Συμβουλίου του ΤΣΑ έγκρινομένης υπό του Υπουργού Κοινωνικών Υπηρεσιών, καθορισθήσονται ο τύπος, τὰ στοιχεΐα και τὸ περιεχόμενον της απογραφικής δηλώσεως, ο τρόπος και ή διαδικασία διενεργείας της απογραφής ως και πᾶν έτερον στοιχείον όπερ ήθελε κριθή άπαραίτητον διά την ολοκλήρωσιν της απογραφής.

"Αρθρον 24.

Κανονισμοί.

Πάντες οί υπό του παρόντος νόμου προβλεπόμενοι Κανονισμοί εκδίδονται, τροποποιούνται και συμπληρούνται δι' απόφασεων του Υπουργού Κοινωνικών Υπηρεσιών μετά γνώμην του Διοικητικού Συμβουλίου του ΤΣΑ και του παρὰ τῷ Υπουργείῳ Κοινωνικών Υπηρεσιών Συμβουλίου Κοινωνικής Ασφαλίσεως, δημοσιευομένων εις την Έφημερίδα της Κυβερνήσεως.

"Αρθρον 25.

Μεταβατικά Διατάξεις.

1. Αί μέχρις έναρξεως ισχύος του παρόντος άπονεμμένα συντάξεις εις συνταξιούχους του ΤΣΑ πληροῦντας τὰς υπό του παρόντος καθοριζόμενας προϋποθέσεις συνταξιοδοτήσεως, πλην της ήλικίας, άναπροσαρμόζονται κατά ποσόν από της πρώτης του τετάρτου από της δημοσιεύσεως του παρόντος μηνός, συμφώνως πρὸς τὰς οικείας περί ύπολογισμού των συντάξεων διατάξεις του παρόντος βάσει των έτών της συνταξίμου ύπηρεσίας άτινα ελήφθησαν υπ' όψιν κατά την άπονομήν της συντάξεως και πάντως διά χρόνον συντάξιμον ούχι μείζονα των 37 έτών.

Αί κατά τ' ανωτέρω άναπροσαρμόζόμεναι συντάξεις προσαυξάνονται κατά ποσόν διά της χορηγήσεως των υπό των διατάξεων της παρ. 3 του άρθρου 14 του παρόντος προβλεπομένων οικογενειακών επιδομάτων.

Διά τούς μη πληροῦντας τὰς χρονικάς προϋποθέσεις του παρόντος εφαρμόζονται αι περί κατωτάτων όρίων συντάξεων ισχύουσαι διατάξεις.

2. Έπαγγελματίαι οδηγοί και ιδιοκτήται αυτοκινήτων δημοσίας χρήσεως Δωδεκανήσου, μη άσκήσαντες τὸ δικαίωμα άναγνωρίσεως ως συνταξίμου του κατά την παρ. 1 του άρθρου 17 του Νόμου 4497/1966, χρόνου επαγγελματικής άπασχολήσεως των, εντός της υπό των ανωτέρω διατάξεων όριζομένης προθεσμίας, δύνανται τῇ αΐτήσει των νά άσκήσωσι τούτο εντός έτους από της δημοσιεύσεως του παρόντος κατά τὰ υπό της αὐτῆς παραγράφου του αὐτοῦ άρθρου όριζόμενα.

3. Είσοροι του στοιχ. γ' της παρ. 1 του άρθρου 6 του Ν.Δ. 4197/61 ως έτροποποιήθη υπό της παρ. 2 του άρθρου 17 Ν. 4497/66 και του στοιχ. θ' της παρ. 1 του άρθρου 6 του Ν.Δ. 4197/61, καταβληθεΐσαι μέχρι της ισχύος του παρόντος υπό συνιδιοκτήτου αυτοκινήτου Δ.Χ. διά την άπασχόλησιν, ως οδηγού του κοινού αυτοκινήτου του έτέρου συνιδιοκτήτου, ως και υπό έμμέσων συνταξιούχων, δέν άναζητούνται ούτε επιστρέφονται.

"Αρθρον 26.

Τελικά Διατάξεις.

1. Ο συντάξιμος μισθός και τὸ ποσοστὸν τούτου βάσει του όποίου κανονίζονται αι συντάξεις των τακτικών υπαλλήλων του Ταμείου Συντάξεων Αυτοκινητιστών και του Οργανισμού Έλέγχου των δι' αυτοκινήτων Συγκοινωνιών, ύπολογίζονται κατά τὰ εκάστοτε ισχύοντα διά τούς τακτικούς υπαλλήλους του Ίδρύματος Κοινωνικών Ασφαλίσεων.

Η διάταξις αὕτη έχει εφαρμογήν και επί των ήδη συνταξιούχων υπαλλήλων του ΤΣΑ και ΟΕΑΣ.

2. Η διάταξις του πρώτου έδαφίου της παρ. 3 του άρθρου 13 του Ν.Δ. 3768/1957 εφαρμόζεται και επί των τακτικών υπαλλήλων του ΤΣΑ εις πᾶσαν περίπτωσιν άναγνωρίσεως προϋπηρεσίας αὐτών εις τὸ Δημόσιον ή Ν.Π.Δ.Δ. ως και της παρὰ τῷ ΤΣΑ ύπηρεσίας των.

3. Αί διατάξεις της περιπτώσεως α' της παραγράφου 1 του άρθρου 1 του Α.Ν. 1854/1951 ως έτροποποιήθη διά της παρ. 1 του άρθρου 5 του Ν.Δ. 3768/1957 ως και του Β.Δ. 665/1962 εφαρμόζονται αναλόγως και επί των τακτικών υπαλλήλων του ΤΣΑ.

"Αρθρον 27.

Έξουσιοδοτικά Διατάξεις.

1. Διά Π. Διαταγμάτων εκδιδομένων προτάσει του Υπουργού Κοινωνικών Υπηρεσιών μετά γνώμην του Διοικητικού Συμβουλίου του ΤΣΑ και γνώμην του παρὰ τῷ Υπουργείῳ Κοινωνικών Υπηρεσιών Συμβουλίου Κοινωνικής Ασφαλίσεως ρυθμίζονται:

α. Τὰ του ύψους, της βεβαιώσεως, της εισπράξεως και των συνεπειών καθυστερήσεως καταβολής των ασφαλιστικών εισφορών, αι προϋποθέσεις, ή έκτασις, τὸ ύψος, ή διαδικασία χορηγήσεως, οί λόγοι έκπτώσεως, άναστολής και διακοπής των παροχών, τὸ ύψος του άνωτάτου όρίου συντάξεως, ο χρόνος έναρξεως και λήξεως των δικαιωμάτων και τὰ της παραγραφῆς των αξιώσεων επί τὰς παροχάς, ως και οί όροι και αι προϋποθέσεις άναγνωρίσεως και έξαγοράς συνταξίμου χρόνου επαγγελματικής άπασχολήσεως.

β. Πᾶσα ἑτέρα λεπτομέρεια ἀναγκαία διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ παρόντος καὶ τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν σκοπῶν τοῦ Ταμείου.

Ἄρθρον 28.

Καταργούμεναι διατάξεις.

1. Ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως ἰσχύος τοῦ παρόντος καταργεῖται τὸ Ν.Δ. 4197/61 καὶ πᾶσα διάταξις γενικὴ ἢ εἰδικὴ ἀντικειμένη τῷ παρόντι, πλὴν τῶν διατάξεων τῶν παραγράφων 1, 4 καὶ 5 τοῦ ἀρθροῦ 6 τοῦ Ν. 817/1943 καὶ τοῦ ἀπὸ 12-15/2/1936 Π. Δ/τος «περὶ Κανονισμοῦ συντάξεων ὑπαλλήλων ΤΣΑ».

2. Μέχρις ἐκδόσεως τῶν ὑπὸ τοῦ παρόντος προβλεπομένων Π. Διαταγμάτων καὶ κανονισμῶν ἐξακολουθοῦν ἰσχύουσαι αἱ κείμεναι κανονιστικαὶ διατάξεις.

Ἄρθρον 29.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος ἀρχεται ἀπὸ τῆς πρώτης τοῦ μηνὸς τοῦ μεθεπομένου τῆς δημοσιεύσεώς του εἰς τὴν Ἐφημερίδα

τῆς Κυβερνήσεως, πλὴν ἂν ἄλλως ὀρίζεται εἰδικῶς ἐν τῷ παρόντι.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 30 Ἀπριλίου 1974

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΦΑΙΔΩΝ ΓΚΙΖΙΚΗΣ

ΣΤΡΑΤΗΓΟΣ

ΤΟ ΥΠΟΥΡΓΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ

Ο ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΟΣ

ΑΔΑΜΑΝΤΙΟΣ ΑΝΔΡΟΥΤΣΟΠΟΥΛΟΣ

ΤΑ ΜΕΛΗ

ΚΩΝΣΤ. ΡΑΛΛΗΣ, ΗΛ. ΜΠΑΛΟΠΟΥΛΟΣ, ΣΠΤΡ. ΤΕΤΕΝΕΣ, ΒΑΣ. ΤΣΟΤΜΠΑΣ, ΣΤΤΛ. ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟΥ, ΓΕΩΡΓ. ΤΣΟΤΜΑΝΗΣ, ΔΗΜ. ΤΣΑΚΩΝΑΣ, ΠΑΝ. ΧΡΗΣΤΟΥ, ΤΖΩΡ. ΤΖΩΡΤΖΑΚΗΣ, ΠΑΝ. ΠΑΠΑΡΡΟΔΟΠΟΥΛΟΣ, ΧΑΡ. ΓΕΩΡΓΙΟΠΟΥΛΟΣ, ΤΡΤΦ. ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΑΚΟΣ, ΑΛΕΞ. ΤΖΑΒΕΛΛΑΣ, ΚΩΝΣΤ. ΣΚΙΑΔΟΠΟΥΛΟΣ.

Ἐδωορήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 3 Μαΐου 1974

Ο ΕΠΙ ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ

ΣΤΥΛΙΑΝΟΣ ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟΥ

Η ΥΠΗΡΕΣΙΑ ΤΟΥ ΕΘΝΙΚΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ

ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΕΙ ΟΤΙ :

Ἡ ἑτήσια συνδρομὴ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, ἡ τιμὴ τῶν τμηματικῶς πωλουμένων φύλλων αὐτῆς καὶ τὰ τέλη δημοσιεύσεως ἐν τῇ Ἐφημερίδι τῆς Κυβερνήσεως, καθωρίσθησαν ἀπὸ 1ης Ἰανουαρίου 1974 ὡς κάτωθι :

Α'. ΕΤΗΣΙΑΙ ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ

1. Διὰ τὸ Τεύχος Α'	Δραχ. 600
2. » » » Β'	» 700
3. » » » Γ'	» 500
4. » » » Δ'	» 1.000
5. » » » Πράξεις Νομικῶν Προσώπων Δ.Δ. κ.λ.π.	» 500
6. » » » Παράρτημα	» 300
7. » » Δελτίον Ἀνωνύμων Ἐταιρειῶν κ.λ.π. .	» 3.000
8. » » Δελτίον Ἐμπορικῆς καὶ Βιομηχανικῆς Ἰδιοκτησίας	» 200
9. Δι' ὅπαντα τὰ τεύχη, τὸ Παράρτημα καὶ τὰ Δελτία	» 6.000

Οἱ Δῆμοι καὶ αἱ Κοινότητες τοῦ Κράτους καταβάλλουσι τὸ ἡμισυ τῶν ἀνωτέρω συνδρομῶν.

Ὑπὲρ τοῦ Ταμείου Ἀλληλοβοηθείας Προσωπικοῦ τοῦ Ἐθνικοῦ Τυπογραφείου (ΤΑΠΕΤ) ἀναλογούν τὰ ἑξῆς ποσά :

1. Διὰ τὸ Τεύχος Α'	Δραχ. 30
2. » » » Β'	» 35
3. » » » Γ'	» 25
4. » » » Δ'	» 50
5. » » » Πράξεις Νομικῶν Προσώπων Δημ. Δικαίου κ.λ.π.	» 25
6. » » Παράρτημα	» 15
7. » » Δελτίον Ἀνωνύμων Ἐταιρειῶν	» 150
8. » » Δελτίον Ἐμπ. καὶ Βιομ. Ἰδιοκτησίας ..	» 10
9. Δι' ὅπαντα τὰ τεύχη	» 300

Β'. ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΩΝ

Ἐκαστον φύλλον, μέχρις 8 σελίδων, τιμᾶται δραχ. 3, ἀπὸ 9 ἕως 40 σελ. δραχ. 8, ἀπὸ 41 ἕως 80 σελ. δραχ. 15, ἀπὸ 81 σελ. καὶ ἀνω ἡ τιμὴ πωλήσεως ἑκάστου φύλλου προσεῖναι κατὰ δραχ. 15 ἀνὰ 80 σελίδας.

Γ'. ΤΕΛΗ ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΩΝ

Γ' Εἰς τὸ Δελτίον Ἀνωνύμων Ἐταιρειῶν καὶ Ἐταιρειῶν Περιορισμένης Εὐθύνης :

Α'. Δημοσιεύματα Ἀνωνύμων Ἐταιρειῶν

1. Τῶν δικαστικῶν πράξεων	Δραχ. 400
2. Τῶν καταστατικῶν Ἀνωνύμων Ἐταιρειῶν	» 10.000
3. Τῶν τροποποιήσεων τῶν καταστατικῶν τῶν Ἀνωνύμων Ἐταιρειῶν	» 2.000
4. Τῶν ἀνακοινώσεων καὶ προσκλήσεων εἰς γενικὰ συνέλευσεις, τῶν κατὰ τὸ ἀρθρον 32 τοῦ Ν. 3221/24 γνωστοποιήσεων, τῶν ἀνακοινώσεων τῶν προβλεπόμενων ὑπὸ τοῦ ἀρθρου 59 παρ. 3 τοῦ Ν.Δ. 400/70 περὶ Ἀλλοδαπῶν Ἀσφαλιστικῶν Ἐταιρειῶν, ὡς καὶ τῶν ἀποφάσεων τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ ΕΛΤΑ τῶν ἀφοροῦντων εἰς προσωρινὰς διατάξεις	» 1.000
5. Τῶν ἀνακοινώσεων τῶν ὑπὸ διᾶλυσιν Ἀνωνύμων Ἐταιρειῶν, κατὰ τὸ Β.Δ. 20/5/1939. .	» 200
6. Τῶν ἰσολογισμῶν τῶν Ἀνωνύμων Ἐταιρειῶν .	» 4.000
7. Τῶν συνοπτικῶν μηνιαίων καταστάσεων τῶν Τραπεζικῶν Ἐταιρειῶν	» 1.000
8. Τῶν ἀποφάσεων περὶ ἐγκρίσεως τιμολογίων τῶν Ἀσφαλιστικῶν Ἐταιρειῶν	» 600
9. Τῶν ὑπουργικῶν ἀποφάσεων περὶ παροχῆς ἀδείας ἐπικτάσεως τῶν ἐργασιῶν Ἀσφαλιστικῶν Ἐταιρειῶν, τῶν ἐκθέσεων περιουσιακῶν στοιχείων Ἀνωνύμων Ἐταιρειῶν ἐν γένει, ὡς καὶ τῶν ἀποφάσεων τοῦ Δ.Σ. τοῦ ΕΛΤΑ δι' ὧν ἐγκρίνονται καὶ δημοσιεύονται οἱ κανονισμοὶ αὐτοῦ	» 4.000
10. Τῶν ἀποφάσεων περὶ παροχῆς πληρεξουσιότητος πρὸς ἀντιπροσώπους ἐν Ἑλλάδι ἄλλοδαπῶν Ἐταιρειῶν, ὡς καὶ τῶν ἀποφάσεων περὶ μεταβιβάσεως τοῦ χαρτοφυλακίου Ἀσφαλιστικῶν Ἐταιρειῶν κατὰ τὸ ἀρθρον 59 παρ. 1 τοῦ Ν.Δ. 400/70	» 2.000
11. Τῶν ἀποφάσεων περὶ συγχωνεύσεως Ἀνωνύμων Ἐταιρειῶν	» 10.000

12. Τῶν ἀποφάσεων τῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ Χρηματιστηρίου περὶ εἰσαγωγῆς χρεωγράφων εἰς τὸ Χρηματιστήριον πρὸς διαπραγμάτευσιν, συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ ἀρθρου 2 παρ. 3 Α.Ν. 148/67	Δραχ. 1.000
--	-------------

13. Τῶν ἀποφάσεων τῆς Ἐπιτροπῆς κεφαλαιαγορᾶς περὶ διαγραφῆς χρεωγράφων ἐκ τοῦ Χρηματιστηρίου, συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ ἀρθρου 2 παρ. 4 Α.Ν. 148/1967	» 1.000
--	---------

Β'. Δημοσιεύματα Ἐταιρειῶν Περιορισμένης Εὐθύνης

1. Τῶν καταστατικῶν	Δραχ. 1.000
2. Τῶν τροποποιήσεων τῶν καταστατικῶν	» 400
3. Τῶν ἀνακοινώσεων καὶ προσκλήσεων	» 200
4. Τῶν ἰσολογισμῶν	» 1.000
5. Τῶν ἐκθέσεων ἐκτιμήσεως περιουσιακῶν στοιχείων	» 1.000

Γ'. Δημοσιεύματα Ἀλληλασφαλιστικῶν Συνεταιρισμῶν - Ἀλληλασφαλιστικῶν Ταμείων καὶ Φιλανθρωπικῶν Σωματείων

1. Τῶν ὑπουργικῶν ἀποφάσεων περὶ χορηγίσεως ἀδείας λειτουργίας Ἀλληλασφαλιστικῶν Συνεταιρισμῶν - Ἀλληλασφαλιστικῶν Ταμείων	» 1.000
2. Τῶν ἰσολογισμῶν τῶν ὡς ἀνω Συνεταιρισμῶν, Ταμείων καὶ Σωματείων	» 1.000

II Εἰς τὸ Τέταρτον τεύχος, τῶν δικαστικῶν πράξεων, προσκλήσεων καὶ λοιπῶν δημοσιεύσεων	» 400
--	-------

Τὸ ὑπὲρ τοῦ Ταμείου Ἀλληλοβοηθείας Προσωπικοῦ Ἐθνικοῦ Τυπογραφείου (ΤΑΠΕΤ) καταβλητέον ποσοστὸν ἐπὶ τῶν τελῶν δημοσιεύσεων ἐν τῇ Δελτίῳ Ἀνωνύμων Ἐταιρειῶν καὶ Ἐταιρειῶν Περιορισμένης Εὐθύνης ἐν γένει ὁρίσθη εἰς 5%.

Δ'. ΚΑΤΑΒΟΛΗ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ - ΤΕΛΩΝ ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΩΝ ΚΑΙ ΠΟΣΟΣΤΩΝ Τ.Α.Π.Ε.Τ.

1. Αἱ συνδρομαὶ τοῦ ἑσωτερικοῦ καὶ τὰ τέλη δημοσιεύσεων προκαταβάλλονται εἰς τὰ Δημόσια Ταμεία ἐναντὶ ἀποδεικτικοῦ εἰσπράξεως, ὅπερ, μερίμνη τοῦ ἐνδιαφερομένου, ἀποστέλλεται εἰς τὴν Ὑπηρεσίαν τοῦ Ἐθνικοῦ Τυπογραφείου.

2. Αἱ συνδρομαὶ τοῦ ἑξωτερικοῦ δύνανται ν' ἀποστέλλονται καὶ εἰς ἀνάλογον συνάλλαγμα δι' ἐπιταγῆς ἐπ' ὀνόματι τοῦ Διευθυντοῦ τοῦ Ἐθνικοῦ Τυπογραφείου.

3. Ἡ καταβολὴ τοῦ ὑπὲρ τοῦ Τ.Α.Π.Ε.Τ. ποσοστοῦ ἐπὶ τῶν ἀνωτέρω συνδρομῶν καὶ τελῶν δημοσιεύσεων ἐνεργεῖται ἐν Ἀθήναις μὲν εἰς τὸ Ταμεῖον τοῦ ΤΑΠΕΤ (Κατάστημα Ἐθνικοῦ Τυπογραφείου), ἐν ταῖς λοιπαῖς δὲ πόλεσι τοῦ Κράτους εἰς τὰ Δημόσια Ταμεία, ὅπερ ἀποδίδεται εἰς τὸ ΤΑΠΕΤ, συμφώνως πρὸς τὰ ὀριζόμενα διὰ τῶν ὑπ' ἀριθ. 192378/3639 τοῦ ἔτους 1947 (ΡΟΝΕΟ 185) καὶ 178048/5321/31.7.65 (ΡΟΝΕΟ 139) ἐγκυκλίων διαταγῶν τοῦ Γενικοῦ Λογιστηρίου τοῦ Κράτους. Ἐπὶ συνδρομῶν ἑξωτερικοῦ ἀποστέλλομένων δι' ἐπιταγῶν, συναποστέλλεται διὰ τῶν ἐπιταγῶν καὶ τὸ ὑπὲρ τοῦ ΤΑΠΕΤ ποσοστὸν.

Ο ΠΡΟ-ΓΕΤΑΜΕΝΟΣ ΤΗΣ ΥΠΗΡΕΣΙΑΣ Ε.Τ.

ΧΡ. ΛΑΓΟΣ

ΕΚ ΤΟΥ ΕΘΝΙΚΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ